

Forandring er på vej, men der er brug for flere mirakler

Den 14. januar 2024

Store protester i denne weekend markerede de 100 dage med kampe i Israel og Gaza. Protester i Washington og London tiltrak hundredtusinder. Demonstrationer i mange andre lande, herunder Irland, Italien, Frankrig, Sydafrika og Malaysia, sluttede sig til opfordringen til våbenhvile og en varig fred.

Denne uge begynder med en stor planlagt protest i Berlin, Tyskland, ledet af landmænd, men som handler om meget mere end den nuværende tyske regerings anti-landbrugspolitik.

Tysklands genforening i 1989 åbnede et kort vindue af store muligheder for verden. Men nu fører landet an i ødelæggelsen af sin energiforsyning og -pålidelighed, sin økonomi og sine udenlandske relationer.

I en erklæring med overskriften " Namibia afviser Tysklands støtte til den racistiske israelske stats folkemorderiske intentioner mod uskyldige civile i Gaza," henviser den sydafrikanske nation til sin egen koloniale fortid under tysk besættelse for at fordømme Tysklands støtte til Israel ved Den internationale Domstol (ICJ). "På namibisk jord begik #Tyskland det første folkemord i det 20. århundrede i 1904-1908, hvor titusinder af uskyldige namibiere døde under de værste umenneskelige og brutale forhold. Den tyske regering har endnu ikke fuldt ud sonet for det folke drab, den begik på namibisk jord," skriver Namibias præsident Hage G. Geingob. "Tyskland kan ikke moralsk forpligte sig til FN's konvention mod folke drab, herunder soning for folke drabet i Namibia, og samtidig støtte det, der svarer til et holocaust og folke drab i Gaza."

Tyske landmænd slutter sig til afvisningen af den nationale

politik og kræver et nyt organiserende princip, en ny national retning.

I mellemtiden har USA's og Storbritanniens bombninger af militære anlæg i Yemen ikke resulteret i en dramatisk reduktion af houthiernes kapacitet, ifølge New York Times, som anslår, at kun en fjerdedel af Yemens angrebskapacitet er blevet sat ud af drift. De har dog dramatisk optrappet og udvidet krigsførelsen i regionen. En tidligere amerikansk diplomat i Yemen vurderer: "USA's og Storbritanniens bombekampagne i Yemen afspejler endnu en fiasko for Bidens diplomati: Han ønskede ikke en krig i hele regionen, nu har han fået en ... han ønskede fred i Yemen, nu er han i krig med houthierne – de, der rådede ham til, at det ville afskrække dem, tog helt fejl, det vil radikalisere dem yderligere!"

Resolutionen fra FN's Sikkerhedsråd, der giver et groft indtryk af noget, der tilnærmelsesvis ligner en retfærdiggørelse af angrebene, blev vedtaget med kun 11 stemmer. Rusland, Kina, Mozambique og Algeriet undlod alle at stemme for resolutionen og advarede om, at det ikke ville fungere at forsøge at løse problemerne med skibsfarten i Det Røde Hav uafhængigt af Israel-Gaza-konflikten. "Kan dette genoprette freden i Det Røde Hav?" spørger en leder i Global Times om angrebene. "Svaret er tydeligvis nej."

Det er næsten et mirakel, at konflikten indtil videre ikke er blevet optrappet til direkte at involvere Iran, en ledende nation i det, som Netanyahu med stor originalitet omtaler som en ondskabens akse.

Verden kan ikke overleve på en række midlertidige mirakler af denne slags.

Hvad der er brug for, er et aktivt mirakel: At erstatte geopolitisk overherredømme med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er fri for både den militarisme og dominans, som det angloamerikanske NATO udøver, og den anti-

humane malthusianisme, som briterne er eksperter i at promovere som en "blød" form for mord.

Fremskynd diskussionen af Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at skabe et sådant mirakel!

Foto: Munich, Germany farmer protest, January 8. EIRNS/Werner Zuse

Succesfuld konference for Schiller Instituttet om Vand og Fred i Paris den 9. januar.

Ikke korrekturlæst

14. januar 2024 – Omkring 100 gæster deltog i det franske Schiller Instituts konference i Paris den 9. januar om spørgsmålet om vand og fred. Femoghalvfjerds personer var fysisk til stede på konferencen, og 25 andre fulgte med via Zoom. Tolv talere, herunder syv eksperter fra offentlige og private tænketanke og foreninger, kom alle ind på den nøglerolle, som vand spiller i mange konflikter, og det behov, som vand har som et gode for hele menneskeheden. Blandt deltagerne var flere ambassader og diplomatisk personale fra Kasakhstan, Mali og Republikken Cabo Verde, ligesom kinesiske og afrikanske foreninger og afghanske diasporamedlemmer, der havde hørt om vores konference i Kabul. Oplæggene fokuserede på den hæslige situation i Gaza, og hvordan Lyndon LaRouche forsøgte at løse den i 1975-76 via Oasis-planen; de undersøgte

også, hvordan vores medmennesker har forholdt sig til dette spørgsmål siden tidernes morgen. Forløbet var tankevækkende for deltagerne, der engagerede sig i en meget livlig diskussion efter hver præsentation.

Indledende erklæring

“Vand er liv,” sagde Yves Paumier, præsident for Schiller Instituttet i Frankrig, i sin velkomst og mindede om, at 63% af et menneskes krop består af vand, at hver franskmand hver dag forbruger, hvad der svarer til to gange sin egen vægt af vand, og at staten bruger 3,7% af sit nationale budget på vand. Hvis udviklingsprojekter for vand og elektricitet er den korteste vej til fred, har fraværet af sådanne projekter også ført imperier i døden, hvilket khmererne, mayaerne og Babylons haver vidner om.

Odile Mojon, chefredaktør for Schiller Instituttets franske hjemmeside, holdt hovedtalen om temaet “Vand, nøglen til fred.”

I dag lider en tredjedel af verdens befolkning under en drastisk mangel på vandressourcer, og ifølge internationale sikkerhedsinstitutioner er : “Vand blevet den første kilde til konflikt i verden.”

Med hensyn til Israel-Palæstina-konflikten bemærkede Mojon, at Yitzhak Rabin i 1992 havde udtalt: “Hvis vi løser alle vores problemer i Mellemøsten, men ikke deler vandet, vil vores region eksplodere.” Derfor foreslog han i 1975, efter samtaler med lederne af det irakiske Ba’ath-parti og det israelske arbejderparti, sin ” Oase-plan for fred og udvikling i Mellemøsten.” Israelske kræfter, der var imod Oasis-planen, blokerede den gennem mordet på Yitzhak Rabin, afsættelsen af Shimon Peres og Yasser Arafats død.

Oasis-planen omfattede 3 hovedpunkter:

- 1) Israels afkald på sin enekontrol over vandressourcerne,
- 2) økonomisk udvikling af Gazastriben,

3) byggeriet af kanalerne Akababugten-Dødehavet og Dødehavet-Middelhavet, som gik videre end Peres' plan, der kombinerede kanaler og tunneller for at lade vandet krydse bjergkæderne mellem Det Røde Hav og Det Døde Hav.

LaRouche forestillede sig brugen af atomenergi til at generere den elektricitet, der er nødvendig for økonomisk udvikling og omdanne havvand til ferskvand ved afsaltning.

LaRouche så ikke sit forslag som en plan, der var inspireret ovenfra af "eksperter", men som en illustration af, hvad der kunne gøres med eksisterende teknologier, hvis fred gennem gensidig udvikling virkelig var målet. For ham kunne politiske forhandlinger kun lykkes på basis af en sådan dynamik, som stod i modsætning til geopolitiske overvejelser og religiøse fordomme.

I dag synes hans vision at være uundværlig for at omlægge det nuværende dominerende finansielle og monetære system, der ikke er i stand til at sikre gensidig udvikling, til en fysisk økonomi, der producerer fredens ressourcer, især gennem skabelse og forvaltning af vandressourcer. Den nuværende udvikling i Kina og Indien viser, at alt, hvad der bevæger sig i denne retning og bliver omsat til praksis, bliver en succesfaktor. Oaseplanen vil naturligvis ikke i sig selv kunne skabe fred i Mellemøsten, men den er et væsentligt perspektiv for dens fundament og inspiration.

Utopi? Nej, for hvis vi ikke ændrer vores politik, så alle mennesker får mulighed for at udfolde deres kreative evner, vil vi dømme menneskeheden til krig på grund af oligarkisk økonomisk uorden og vedvarende oprustning.

FN's vandkonference i marts 2023 i New York anerkendte de voksende spændinger i vandsektoren og opfordrede til øget samarbejde mellem stater. Forvaltning af vandkredsløb (floder, kanaler osv.), forvaltning af grundvandsspejl og vandførende lag, kunstvandingsteknikker, afsaltning, behandling af

spildevand, udnyttelse af gletsjerressourcer (isbjerge osv.), skydannelse: alt dette falder ind under begrebet vand på globalt plan. På mange måder er det netop emnet for denne aften.

Vandforvaltning er, som jeg har vist ved at bruge det afgørende eksempel fra Melleløsten til at starte debatten, et politisk, økonomisk og socialt – og i sidste ende livsvigtigt – spørgsmål, der skal forvaltes til gavn for offentligheden og i almenhedens interesse, idet man anerkender alle landes ret til teknologisk fremskridt og udvikling. Det kollektive Syd kalder på det, og det er op til vores europæiske lande at reagere og genvinde deres {raison d'être}.

Karel Vereycken fra Schiller Instituttet talte om "Oasis Videnskab", fra Indus-dalen til de persiske qanater.

De tidligste arkæologiske lokaliteter med tegn på landbrugsaktivitet findes i Indus-dalen og i den "frugtbare halvmåne". De første kunstvandingsteknikker gik ud på at opsamle regnvand og forstærke det ved hjælp af kanaler for at føre vandet så langt som muligt. I Mehrgarh, hvor landbruget blev født 7000 f.Kr., mestrede de teknikkerne til et dræningssystem omkring landsbyen og dæmninger til at kontrollere vandmætning, såvel som kanaler og vandingssystemer.

I Indus Valley Civilization gjorde denne viden dem i stand til at skabe store moderne systemer, såsom Harappa og Mohenjo Daro, en by med 40.000 indbyggere, der blev anlagt med et badehus i centrum, ikke et palads. Der var 700 murstensbrønde, huse med badeværelser og individuelle og kollektive latriner. Mange af byens bygninger havde to eller flere etager. Vandet dryppede ned fra cisterner på tagene og blev ledt gennem lukkede lerrør eller åbne tagrender, der om nødvendigt blev tømt via toiletterne ned i de overdækkede kloakker under gaden.

Mesopotamien tilføjede teknologier til vandopsamling, såsom vandtårne, arkimediske skruer og persiske hjul. Senere kom den persiske qanat, en slags underjordisk akvædukt, som de fleste iranere og folk i andre tørre områder i Asien og Nordafrika blev afhængige af for at få vand. Selv i dag, i Iran, hvis vi regner med, at gennemsnitslængden af hver qanat er 6 km, er den samlede længde af de 30.000 qanats (der potentielt kan udnyttes i dag) omkring 310.800 km.

Denne hydrauliske og sanitære knowhow blev derefter givet videre til den minoiske civilisation og Grækenland, før den blev implementeret i stor skala af romerne. Det gik i glemmebogen med Romerrigets sammenbrud, før det fik et comeback under renæssancen.

Jean-Marc Deplaix, medlem af den internationale sammenslutning for navigation (AIPCN/PIANC) om "Vandveje for fred."

"Vandnavigation kan kun eksistere, hvis der hersker fred, og hvis der er underskrevet en fredsftale," sagde han og gav som eksempel den aftale, der blev underskrevet i 1804 om oprettelse af Centralkommissionen for navigation på Rhinen.

Deplaix gav eksempler på, hvordan store investeringer i Kinas vandveje, herunder Three Gorges Dam, førte til en stigning i vandtrafikken og i den økonomiske vækst. Investeringerne gik fra 5,33 milliarder yuan i 1999 til 86,7 milliarder yuan i 2022. I samme periode voksede den samlede trafik fra 739 millioner tons i 1999 til 4,402 milliarder tons i 2022. Og i dag er Three Gorges-dæmningen, der blev indviet i 2003, så mættet, at der skal bygges nye, meget større sluser for at fordoble kapaciteten i flodbassinet inden 2030. Yangtze-bækkenet repræsenterer 40 % af Kinas befolkning, 46 % af landets BNP og 50 % af Kinas eksport.

Han gav også eksemplet med Qosh-Tepa-kanalen i Afghanistan. Selvom den oprindeligt var tænkt som en vandingskanal, er den næsten på størrelse med en flod og kan besejles af skibe på

3.000 tons. Det er i sandhed et kolossalt værk: En 285 km lang kanal, der krydser en halvørken, som den kan forvandle til et kornkammer for Afghanistan. De første 108 km er lige blevet færdige; kanalen er 100 m bred og 8 m dyb, med en nominel gennemstrømning på 668 kubikmeter.

Den tidligere franske miljøminister Brice Lalonde

Den tidligere franske miljøminister Brice Lalonde (1988-1992) gav en kort redegørelse for de udfordringer, han stod over for som minister. Den 1. november 1986 hærgede en enorm brand en kemisk fabrik i Basel i Schweiz. Branden blev slukket, men giftigt affald forurenede hele Rhindalen og dræbte næsten alle former for liv i floden. Spørgsmålet var: "Hvordan kan man bringe livet tilbage til Rhinen?" Lalonde studerede historien om Rhinens menneskeskabte forløb. Før menneskets indgriben var Rhindalen en række sumpområder, der skiftede efter årstid og gjorde navigation næsten umulig. En Johann Gottfried Tulla (1770-1828) påtog sig at forkorte Rhinen med 80 km og derved fjerne 120 kvadratkilometer oversvømmelsesområder. Men stik imod hans forventninger øgede udretningen af den øvre del af Rhinen strømmen og gjorde endda dele af floden ubrugelig. For at rette op på situationen byggede Frankrig, som havde ansvaret for Rhinen efter Første Verdenskrig, den 50 km lange "Grand Canal d'Alsace", som er parallel med Tullas Rhinen, og som giver mulighed for både sejlads og elproduktion i de to landes industricentre.

Siden 1987 har medlemmerne af Den Internationale Kommission for Beskyttelse af Rhinen – Schweiz, Frankrig, Tyskland, Luxembourg, Holland og Europa-Kommissionen – samarbejdet med Østrig, Liechtenstein, den belgiske region Vallonien og Italien for at harmonisere de mange interesser i brug og beskyttelse af Rhinområdet. Så tingene er ikke altid så enkle, hverken for menneskets indgreb i naturen eller for De Grønne, som begik mange fejl og sagde mange dumme, uvidenskabelige ting.

Dæmninger for økonomisk udvikling

Emmanuel Grenier, ansvarlig for offentlige og institutionelle relationer hos Den Internationale Kommission for Store Dæmninger (CGIB), diskuterede den afgørende økonomiske og sociale rolle, som store dæmninger spiller på verdensplan.

Lad os blot nævne nogle få områder: sikring af en pålidelig vandforsyning til alle, billig elektricitet, oversvømmelseskontrol, udvikling af turisme og akvakultur og selvfølgelig sundhed. Som en graf fra Japan illustrerer, er der en direkte forbindelse mellem en pålidelig vandforsyning, der leveres af den offentlige sektor, og sundhed. Mellem 1870 og 1990 førte en kraftig stigning i mængden af vand, der blev leveret af offentlige forsyningsvirksomheder i Japan, til et drastisk fald i antallet af patienter, der led af infektionssygdomme, og i børnedødeligheden. CGIB fremmer også opførelsen af dæmninger i udviklingslandene.

Hvad repræsenterer dæmninger i verden i dag? Der er 60.000 store dæmninger og 1 million små dæmninger med en samlet kapacitet på 4.000 kubikkilometer. CGIB blev grundlagt i 1928 og er en professionel organisation med 106 medlemslande og 10.000 individuelle medlemmer, herunder designkontorer, bygherrer, operatører, videnskabsfolk, forskere, ingeniører, akademikere, regeringer, finansielle institutioner og foreninger.

Dens mål er at fremme verdens viden inden for design, konstruktion, drift og sikkerhed af dæmninger. CGIB støtter, validerer og udbreder innovationer inden for dæmninger. Den udgiver konstruktionsregler og standarder for at sikre, at dæmninger bygges med respekt for sikkerhed, miljø og andre sociale og økonomiske aspekter. Det er også et forum for udveksling af viden og erfaring med 26 tekniske komitéer og 500 eksperter.

Bai Yungang: Hemmelighederne bag Xinjiangs landbrugssucces

Den kinesiske vandekspert Bai Yungang, der er næstformand for Xinjiang Academy of Water Sciences, gav en detaljeret rapport om, hvordan Kina har gjort Xinjiangs landbrug til en succeshistorie.

Xinjiang-provinsen, som udgør en sjettedel af Kinas landareal, består af Tarim-bassinet, en såkaldt endorheisk ørkenregion, et indlandsområde, hvor vandet ikke kan flyde til havet, og som er et "tørt landbrugsområde", der kun producerer fra naturlig nedbør og ikke har nogen chance for at overleve. Xinjiang er "en af de regioner med den mest alvorlige strukturelle og ressourcemæssige vandmangel. Derfor er udviklingen af effektive vandbesparelser i landbruget blevet et uundgåeligt valg." Gennem flere årtier har Kina opgraderet vandingsteknikkerne. "I slutningen af 1970'erne introducerede og promoverede mange distrikter forbedrede overfladevandingsteknologier. ... Samtidig blev der indført endnu mere effektive vandbesparende vandingsteknologier såsom "sprinklervanding" og mikrovanding (også kaldet "drypvanding"). Endelig, i slutningen af 1980'erne, foreslog lokale teknikere for første gang at lave "drypvanding" under plastikfilm, en teknik kaldet "membranvanding", som var et stort gennembrud i forhold til den traditionelle overfladevandingsteknologi. Det er en ny vandingsteknologi, der kombinerer fordelene ved teknikken til at dække planter med drypvanding."

Det gjorde det først muligt for Xinjiang at producere 30% af Kinas bomuldsproduktion med meget lidt vand. Derefter blev den samme teknik "udvidet fra nogle få afgrøder som bomuld, druer og frugttræer til næsten alle kulturer, økonomiske specialafgrøder som peberfrugter, tomater, kartofler, majs, sukkerroer og melon til frø, samt kornafgrøder som hvede og ris." I dag er anvendelsesgraden for vandingsvand steget fra 0,506 i 2018 til 0,573 ved udgangen af 2022, hvilket yderligere forbedrer effektiviteten af vandressourceudnyttelsen og afhjælper de fremtrædende

problemer med konflikter mellem vand- og jordressourcer i landbruget. Derefter blev gødning føjet til ligningen. Ved at integrere teknologier som dyrkning med høj tæthed og kobling af vand og gødning skabes der en teknologi til effektiv styring af vand og gødning.

“Sammenlignet med traditionelle teknologier har denne teknologi betydelige vandbesparende og udbytteforøgende effekter.”

Foto: Wikimedia Commons

USA og Storbritannien bliver slyngler og dræber mennesker og institutioner; den Globale Majoritet er i fremdrift

Ikke korrekturlæst

13. januar 2024

Mindre end 24 timer efter Sydafrikas præsentation af sagen om Israels folkedrab i Gaza ved Verdensdomstolen, bombede USA og Storbritannien Yemen, og USA gentog luftangrebet igen natten efter. USA's FN-ambassadør Linda Greenfield-Thomas forsvarede angrebene og fortalte FN's Sikkerhedsråd i går, at luftangrebene “var i overensstemmelse med international lov og i udøvelse af FN's iboende ret til selvforsvar, som afspejlet i artikel 51 i FN-pagten.”

Men ingen løgne og retorik kan dække over det faktum, at USA og Storbritannien er blevet slyngler og bevidst har dræbt mennesker og også institutioner.

Storbritannien handlede utilsløret med denne hensigt i forhold til Ukraine i går. Premierminister Rishi Sunak tog til Kiev og underskrev, hvad han kaldte en "historisk" aftale om britisk militær opbakning til Ukraine. I sin officielle erklæring sagde han: "Den skelsættende aftale er tænkt som det første stop i udviklingen af et urokkeligt hundredeårigt partnerskab" mellem de to lande. Ukraines præsident Zelenskyy roste handlingen og antydede, at Ukraine vil blive medlem af NATO undervejs, og sagde: "Dette er et signal til verden: Ukraine er ikke alene." I næste uge er der planlagt endnu en runde af våbenløfter til Ukraine på mødet i Ramstein i Tyskland i Ukraine Forsvarsgruppen; og de falske ukrainske "fredsforhandlinger" finder sted i Schweiz i morgen, – baseret på Zelenskyys ensidige krav.

Betydningen af disse forskellige tiltag? Ikke alene handler USA og Storbritannien for at sprede konflikt og blodbad, men deres slyngelagtige stil er i sig selv et dække for, at der har været planlagt beredskab og scenarier lang tid i forvejen for at udvide krigsførelsen. Hvad angår det farlige scenarie med at fremprovokere en krig mod Iran, advarede senioranalytikeren Gilbert Doctorow allerede i oktober sidste år om, at det "giver mere mening at tolke Joe Bidens udsendelse af et amerikansk hangarskib og andre flådefartøjer tættere på Israel som forberedelser til et angreb på Iran end som forberedelser til at angribe Hamas' byguerilla i Gaza." (9. oktober 2024, "Den iranske interesse i Israel-Hamas-krigen

Over for al denne ondskab står de mange udtryk for menneskehedens alternativ: våbenhvile, forhandlinger om fred og initiativer til udvikling. I dag fandt der store gademarcher og demonstrationer sted i dusinvis af byer over hele kloden. I Washington, D.C., kom mange tusinde mennesker fra hele landet til March4Gaza for at demonstrere for moral i

hovedstaden.

Faren er en optrapning af krigsførelsen i mange retninger – Libanon, Yemen og Rødehavsområdet – og Irans provokationer. “Vi er meget tæt på en regional krig,” advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Hun bemærkede, at den såkaldte “regelbaserede orden er smidt ud af vinduet”, og at vi befinder os i en periode med jungleloven.

Men vi er på dette bristepunkt på mere end én måde, bemærkede Zepp-LaRouche. Se på, hvad Sydafrika gjorde. Det var ikke “nyt”, at Israel begår folkedrab, men den sydafrikanske præsentation i Haag den 11. januar var vandtæt og stærk, og det er “nyt”. Vi befinder os i en fase, hvor vi skal afgøre, hvilken orden og hvilke principper der skal være gældende.

I denne proces er der kritiske kræfter i bevægelse. Kinas udenrigsminister Wang Yi er i Egypten, den første nation i den lange tradition med kinesiske diplomater, der starter hvert nye år med en rundrejse til flere lande i Afrika, men Wang Yi skal have et vigtigt møde med generalsekretæren for Den Arabiske Liga, der har base i Kairo. Både Kina og Den Arabiske Liga, såvel som Rusland og Organisationen for Islamisk Samarbejde og deres medlemslande, har opfordret til en fredskonference om Mellemøsten så hurtigt som muligt.

Den Internationale Fredskoalitions, Schiller Instituttets og andre interventioners rolle er afgørende. Se på engagementet fra de næsten 2.000 internationale organisationer, der har underskrevet og cirkulerer skrivelsen, der opfordrer lande til at indgive interventionserklæringer til Verdensdomstolen, der støtter Sydafrikas sag, der påberåber sig folkedrabskonventionen mod Israel.

Se på den landsdækkende aktionsuge fra 8.-15. januar, hvor landmænd og allierede i Tyskland gør oprør og afviser den inkompetente og umoralske regering i Berlin. Mandag den 15. januar vil der være en kæmpe demonstration i Berlin.

I den forbindelse er det bemærkelsesværdigt, at Scholz-regeringen den 12. januar annoncerede, at Tyskland vil indgive en tredjepartsindsigelse i Haag til støtte for Israel og imod Sydafrika. Ifølge dagens Times of Israel sagde den tyske regerings talsmand, Steffen Hebestreit, at Tyskland modsætter sig Sydafrikas handling som en "politisk instrumentalisering" af FN's folkedrabskonvention.

Dette understreger blot den positive virkelighed, som bøndernes og andres oprør mod den tyske regering har, og hvor vigtig den er for verden. Helga Zepp-LaRouche har skrevet en erklæring til masse-cirkulation i Tyskland den 15. januar: "Nej, der er en grænse for tyrannens magt! Støt de modige tyske befriere!"

Foto: March4Gaza på Frihedspladsen i Washington, DC, 13. januar. EIRNS/Stuart Lewis

Zepp-LaRouche: Tyske Landmænd og Sydafrika viser, hvordan man skriver historie

Ikke korrekturlæst

12. januar 2024 . Helga Zepp-LaRouches hovedtale til dagens møde i Den Internationale Fredskoalition giver et kritisk overblik og et grundlag for ægte håb. Her er de vigtigste uddrag:

Helga Zepp-LaRouche: Den forgangne uge var virkelig en absolut dramatisk uge med mindst to begivenheder, som jeg vil kalde historiske vendepunkter, for så vidt som det faktum, at de

fandt sted på den måde, de gjorde, betyder, at der er et helt nyt kapitel i verdenshistorien.

Den første er naturligvis præsentationen af den sydafrikanske regering, eller rettere seks juridiske eksperter fra den sydafrikanske regering ved Den Internationale Domstol i Haag, hvor de præsenterede sagen med anklagen om folkedrab mod regeringen i Israel... Det er noget, alle absolut bør se, fordi det faktum, at det er Sydafrikas regering, en regering, der har en lang historie med at kæmpe mod apartheid og har en meget høj moralsk status, var den, der tog dette skridt for at forsøge at skabe retfærdighed og redde det palæstinensiske folks liv; og hele Vesten var ikke i stand til at reagere, eller nogle af dem benægter det endda stadig i dette øjeblik. Dette er af historisk betydning; det betyder, at det moralske lederskab er flyttet til landene i det Globale Syd, eller bedre, den Globale Majoritet...

Først præsenterede de den helt utrolige humanitære krise med mennesker, der dør af sult, tørst og sygdom. De viste, hvordan den humanitære krise vil dræbe halvdelen af befolkningen eller mere, hvis der ikke bliver gjort noget for at ændre situationen øjeblikkeligt. Derefter gik de over til at præsentere hensigten med folkedrab. Det er naturligvis det sværeste i sådan en sag, men de citerede så mange embedsmænd – fra premierminister Netanyahu, præsident Herzog, forsvarsminister Gallant, flere andre ministre, Knesset-medlemmer – og viste videoklip af soldater, der tydeligvis var berusede af de ordrer, de fik, som dansede i cirkler for at fejre, at de nu havde til opgave at ødelægge Amaleks frø, eller Gaza, i traditionen med den gamle bibelske historie om at dræbe Amaleks folk. Og de sang også, at der ikke er nogen civile, der er uskyldige; babyer og mødre og ammebørn er alle lige skyldige. Det var en utrolig anklage, og den var på det højest mulige niveau, for det, justitsministeren og andre sagde, var, at de citerede Mandela, at de ikke desto mindre fortsætter i den ånd, at menneskeheden er én. De citerede også

Martin Luther King for at sige, at historiens bue er lang, men at den er bøjet mod retfærdighed...

[Det er klart, at der skal handles øjeblikkeligt for at forhindre denne forfærdelige udryddelse af mennesker. Jeg tror, at dette kommer til at ændre historien, fordi det har vist, at menneskehedens lederskab klart er skiftet til det Globale Syd, og at den såkaldte regelbaserede orden og de mennesker, der tror, at de er så overlegne, absolut har vist sig at være på den forkerte side af historien. Jeg finder dette ekstremt vigtigt...

Lad mig tilføje et punkt, og det er – jeg håber ikke, at min dom er for jubelagtig – lige så vigtigt på en anden måde som det, der skete i Haag. Det er, at de tyske landmænd gik på gaden i mandags [8. januar]. De havde mere end 100.000 traktorer på gaden og blokerede mange byer – jeg tror, det var 100 byer i alle 16 delstater i Forbundsrepublikken Tyskland. Denne protestaktion fortsatte hver eneste dag i denne uge. Titusindvis af traktorer i mange byer, og det kulminerer næste mandag, hvor de har indkaldt til en endnu større demonstration i Berlin. Det, der var så specielt ved det, var, at de ikke kun modsatte sig alle de spareforanstaltninger, som regeringen forsøger at pålægge landmændene, fordi det truer deres eksistens, men de tog klart lederskab for at sige: "Nok er nok." Disse politikere, som i en vis forstand ikke kun ødelægger Tyskland, men det var landmændene, der tog det moralske skridt til at modsætte sig det. De blev støttet af samtlige befolkningsgrupper i Tyskland. 90% af det tyske folk udtrykte støtte; lastbilchaufførerne, håndværkerne, bagerne og mange andre. Dette er en proces, hvor folk ikke bare modsætter sig en bestemt politik, nedskæringerne i landbrugssektoren, men hele det forkerte spor, som tysk politik har bevæget sig ind på.

Jeg synes, at fællesnævneren mellem det, der skete i Haag, og det, der skete i Tyskland, er meget interessant. I Sydafrikas tilfælde var det helt klart et land i det Globale Syd, der

handlede på baggrund af sin retmæssige suverænitet og tog ansvar for det større spørgsmål om menneskeheden. Det er den samme grundlæggende årsag til, at de tyske landmænd handlede, for den samme kamp, hvor landene i det Globale Flertal forsøger at slippe af med kolonialismen og opnå deres egen suverænitet over for levnene fra kolonialismen i form af de finansielle institutioner, kartellerne, som kontrollerer fødevareproduktionen fra frø til høst, det er den samme mekanisme, som de tyske landmænd protesterer imod. Så det Globale Syds kamp og de tyske landmænds kamp er helt klart rettet mod de samme uretfærdige mekanismer. Det er også vejen til løsningen, for hvis vi kan få folk i USA og i de europæiske lande til at anerkende, at landene i det Globale Syd ikke er deres fjender, men deres oplagte partnere, så kan vi finde en udvej og flytte hele verden ind i et Nyt Paradigme...

Jeg vil bare lade det blive ved det, men jeg synes, det bør give os håb. I begge tilfælde er det faktum, at den sydafrikanske regering trådte til for palæstinenserne, og at de tyske landmænd træder til for at rette op på en forkert politik, en meget stor grund til håb om, at vi kan bringe hele verden i en forbedret tilstand.

Foto: The South African delegation to the International Court of Justice. Credit: ICJ

Retfærdigheden indtager fremtiden

(EIRNS) – 11. januar 2024

Sydafrikas sønderlemmende præsentation ved Den Internationale

Domstol gennem timevis af præsentationer, der på kraftfuld vis dokumenterede staten Israels overtrædelser af folkedrabskonventionen, kræver et svar både fra domstolen og fra verden. Det er en historisk dag, som markerer et paradigmeskifte i verden. En nation fra det Globale Syd har krævet anvendelse af principper, som den anglo-amerikanske NATO-blok italesætter, men ikke overholder.

Den Sydafrikanske Republiks præsentation blev indledt med udtalelser om "den igangværende Nakba" mod det palæstinensiske folk, den "apartheid", de lider under, og behovet for at anerkende, at "intet angreb, uanset hvor alvorligt det er, kan retfærdiggøre denne vold." Det juridiske argument i seks dele beskrev i detaljer de handlinger, der er foretaget i strid med afsnit 2a, b, c og d i folkedrabskonventionen, gennem direkte drab, gennem tilbageholdelse af de vigtigste levnedsmidler for at få befolkningen til at gå til grunde, gennem ødelæggelse af sundhedsvæsenet og ved at gøre det umuligt for kvinder at føde sikkert. Af alle de katastrofale sultne mennesker i verden befinder fire ud af fem sig i det lille Gaza! Advokaterne behandlede spørgsmålet om hensigt og citerede udførligt fra regeringseksperter, der opfordrede til kollektiv afstraffelse og udbredt ødelæggelse, og de deraf følgende udtalelser fra soldater, der afspejlede deres regerings synspunkter. Behovet for hurtig handling fra domstolens side kræver, at man indfører midlertidige foranstaltninger mod staten Israel og kræver, at den indstiller sin invasion og stopper sine handlinger, der forhindrer liv.

ICJ's status og værdien af selve retsstatsprincippet står på spil, hævder Sydafrika. Hvis loven ikke gælder ensartet, er det så virkelig en lov? Eller giver magt ret?

Hvis domstolen dømmer til fordel for Sydafrikas ansøgning, vil det være en stor sejr for landet, og for dem der officielt har støttet ansøgningen – herunder Pakistan, Bangladesh, Malaysia, Maldiverne, Namibia, Bolivia, Tyrkiet, Nicaragua og adskillige FN-menneskerettighedseksperter – et klart eksempel på en

international institution, der indtager en stærk holdning over for den angloamerikanske politiks overherredømme.

Men retfærdighed er ikke bare at stoppe angrebet. Retfærdighed er ikke fravær af krig. Hvilken bekræftelse af retfærdighed vil fremtiden bringe?

Fred er ikke en tilbagevenden til 6. oktober! Før Hamas' invasion den 7. oktober levede hele den region, der populært betegnes som Mellemløsten, i en forfærdelig virkelighed, som en kedel af konflikt, der bevidst blev opretholdt med geopolitiske formål for øje, en uholdbar og uretfærdig spænding.

Løsningen kræver anerkendelse af en palæstinensisk stat i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 242, som blev enstemmigt vedtaget af Sikkerhedsrådet i 1967. Dette er det første skridt mod en langsigtet løsning, såsom to-statsløsningen, der støttes af Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche.

Men den fulde løsning er ikke lokal, ikke regional, men international. Kina har foreslået en international fredskonference for at udvikle en varig vision for at realisere palæstinensisk-israelsk og arabisk-israelsk fred.

Og en sådan fred er udelukkende mulig gennem en fremtidsorienteret udvikling – herunder Oase-planen for regional udvikling – alt sammen muliggjort gennem et nyt paradigme for strategisk og økonomisk tænkning.

Sydafrikas handling ved ICJ peger i retning af dette nye paradigme.

(USA's og Storbritanniens angreb på houthierne – der behandler deres involvering i skibsfarten i Det Røde Hav som noget, der kan adskilles fra løsningen af Israel-Palæstina-situationen – er en afspejling af det gamle paradigme).

Og i en tilsyneladende ikke-relateret, men sammenfaldende udvikling, har de ugelange protester, som titusindvis af landmænd i Tyskland har gennemført for at afvise deres seneste regerings totale krig og angiveligt "grønne" politik, forbløffet eliterne i ikke bare denne nation, men i hele den transatlantiske verden.

For pludselig at indføre positive, holdbare og virkelig menneskelige helhedsløsninger må de principper, der ligger til grund for disse løsninger, være kendt, formidlet og anvendt, for vellykket handling, og der skal ageres nu. Zepp-LaRouches ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er begyndelsen.

Foto: International Court of Justice hearing. Credit ICJ

Tom Gillesbergs tale: BRICS-landene og det kinesiske Belt & Road Initiativ. På Henry George Biblioteket i København.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/Hg.mp>

Sydafrikas sag ved Den Internationale Domstol angående Israels folkedrab i Gaza

Ikke korrekturlæst

11. januar 2024 (EIRNS) - Den sydafrikanske menneskerettighedsadvokat Adila Hassim præsenterede sit lands sag for Den Internationale Domstol i dag, angående Israels igangværende folkemord i Israel. Andre medlemmer af Sydafrikas team præsenterede andre facetter af sagen, herunder de igangværende folkemorderiske konsekvenser, der kan forventes (fra spredning af sygdomme osv.) og de udtrykte hensigtserklæringer fra Israels ledelse om at udslette civilbefolkningen og ødelægge landet.

Efter at have forklaret Israels kontrol over Gaza, "dets territorialfarvande, landovergange, vand, elektricitet, elektromagnetiske område og civile infrastruktur i Gaza, såvel som over centrale regeringsfunktioner," og at det kontrollerer al adgang ind og ud, skitserede Hassim "de tungeste konventionelle bombekampagner i den moderne krigsførelses historie, ", der har dræbt mere end 22.000 palæstinensere på 13 uger, og den "umiddelbare risiko for at dø af sult, dehydrering og sygdom som følge af Israels fortsatte belejring, ødelæggelsen af palæstinensiske byer, den utilstrækkelige hjælp, der er blevet tilladt til den palæstinensiske befolkning, og umuligheden af at distribuere denne begrænsede hjælp, mens bomberne falder. "

Der er fire niveauer af folkemord:

1. Massedrabene er nu oppe på 23.210, "hvoraf mindst 70% menes at være kvinder og børn," plus yderligere 7.000 "stadig

savnede, formodet døde under murbrokkerne... De er blevet dræbt, hvis de ikke har evakueret de steder, de er flygtet til, og endda mens de forsøgte at flygte via israelsk erklærede sikre ruter... Alene i de første tre uger efter den 7. oktober anvendte Israel 6.000 bomber om ugen. Mindst 200 gange har de indsat 2.000-punds bomber i sydlige områder af Palæstina, der er udpeget som sikre." Sådanne "bomber er nogle af de største og mest destruktive bomber, der findes... Israel har dræbt et hidtil uset antal civile med fuld viden om, hvor mange civile liv hver bombe vil tage... Omfanget af palæstinensiske drab på børn i Gaza er så stort, at FN-chefer har beskrevet det som en kirkegård for børn."

2. "Påførelse af alvorlig legemlig eller psykisk skade" omfatter nu omkring 60.000 "sårede og lemlæstede". Igen er størstedelen af dem kvinder og børn."

3. "Israel har bevidst indført forhold i Gaza, som ikke kan opretholde liv, og som er beregnet til at medføre dets fysiske ødelæggelse." Israel opnår dette på mindst fire måder.

a. For det første ved at tvangsforflytte omkring 85% af Gazas befolkning, begyndende med en ordre den 13. oktober til mere end 1 million om at evakuere inden for 24 timer. " Det krævede øjeblikkelig bevægelse, hvor man kun tog, hvad man kunne bære, samtidig med at ingen humanitær hjælp var tilladt, og brændstof, vand, mad og andre livsfornødenheder bevidst var blevet afskåret. Det var helt klart beregnet på at ødelægge befolkningen." Samtidig blev deres hjem ødelagt "hvilket efterlod mindst en halv million palæstinensere uden noget hjem at vende tilbage til... Der er overhovedet ingen tegn på, at Israel påtager sig ansvaret for at genopbygge det, de har ødelagt. I stedet fejres ødelæggelserne af den israelske hær." Der blev vist video af soldater, der " frydefuldt detonerede hele boligblokke og bytorve..."

b. Den bevidste skabelse af "udbredt sult, dehydrering og hungersnød. Israels kampagne har drevet Gazas indbyggere til

sultegrænsen. Hele 93 % af befolkningen i Gaza er ramt af sult på et niveau, der ikke er set før. Af alle de mennesker i verden, der i øjeblikket lider af katastrofal sult, befinder mere end 80% sig i Gaza.” Eksperter forudser flere dødsfald “på grund af sult og sygdom end luftangreb”. Og alligevel fortsætter Israel med at forhindre effektiv levering af humanitær hjælp,” både ved at begrænse hjælpen og ved at lamme forsyningen gennem konstante bombardementer.

c. “Israel har bevidst skabt forhold, hvor palæstinenserne i Gaza nægtes tilstrækkeligt husly, tøj eller sanitet.” Befolkningen er berøvet tilstrækkelig beklædning, rent vand osv., hvilket har ført til “en voldsom stigning i udbrud af smitsomme sygdomme” og en voldsom stigning af diarré hos børn under fem år – en 20-dobling.

d. Sundhedsinfrastrukturen “er blevet fuldstændig udslettet.”

4. Med hensyn til 2d, “Indførelse af foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler i gruppen”, påpegede Hassim, at det skete gennem handlinger som blokering af medicinsk udstyr beregnet til fødsler. Resultatet er, at 25 ud af de 180 kvinder, der føder på en given dag, har fødselsrelaterede komplikationer og ikke får nogen medicinsk hjælp.

Foto: Adila Hassim before the International Court of Justice.
UN News

**Webcast med Helga Zepp-
LaRouche, Schiller**

Instituttets grundlægger og leder

Tyske landbrugsprotester afslører verdens faktiske tilstand: "Dette er kun toppen af isbjerget"

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 10. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og leder af Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 10. januar 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Hvis du har kommentarer eller spørgsmål, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Jeg vil gerne åbne vores diskussion med at bede om din vurdering, Helga, af to ekstremt vigtige udviklinger: Den ene er de traktorer, der ruller gennem Tyskland i protest mod regeringen og EU's politik generelt, hvilket samler stor støtte fra befolkningen; og den anden er den høring, der finder sted i morgen ved Den Internationale Domstol om en begæring fra Sydafrika om at finde Israel skyldig i folkedrab mod befolkningen i Gaza i henhold til folkedrabskonventionen fra 1948. Det afspejler et skift fra passivitet og accept af skandaløse politikker til, hvad der ser ud til at være en ændring med hensyn til uvilje mod at acceptere den slags politikker. Ser du disse begivenheder som en indikation af, at tidevandet er ved at vende, at flere mennesker vil være villige til at stå frem og sige fra? Og tror du, at det er en afspejling af det mod, som lederne i det Globale Syd har

udvist ved at lade deres stemmer blive hørt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, det vil jeg bestemt sige, – for at starte med situationen i Tyskland: Jeg tror virkelig, det er begyndelsen på en afgørende forandring. Og det er en afgørende ændring, fordi landmændene, som i meget, meget lang tid har protesteret og klaget over de forskellige regerings politik, som har stået på i lang tid, men som er blevet optrappet med denne ubeskrivelige såkaldte “gadelygtekoalition”, som alle er enige om er den værste regering, Tyskland har haft siden Anden Verdenskrig, nu er kommet i udbrud. Fordi landmændene, og mange andre med dem, men især landmændene, udtrykker meget klart, at de ser deres eksistens truet gennem en kombination af stadig større nedskæringer – denne gang tilskuddene til dieselbrændstof, men også masser af bureaukratiske regler, der har gjort deres liv umuligt, at de ikke har kontrol over deres priser – så dette er brudt ud nu.

Men jeg tror, at det, der kommer ud af dette, er meget, meget – og jeg må rose de tyske landmænd. Jeg tror, at alle tyskere er ekstremt stolte over, at et udsnit af befolkningen, hvor man i lang tid spurgte folk i Tyskland, “hvad synes du?”, har gjort det samme. 99 % af befolkningen ville sige: “Tyskland er på vej mod afgrunden. De nuværende magthavere er ved at ødelægge alt det, som generation efter generation har bygget op efter Anden Verdenskrig,” men så ville de normalt tilføje, “der er ikke noget at gøre.” Og både koalitionsregeringen og oppositionen blev betragtet som relativt ens – med undtagelse af AfD, men mange troede, at det var noget, man virkelig kunne stemme på på grund af meget problematiske kredse inden for AfD.

I lang tid så den tyske situation virkelig forfærdelig ud, fordi den tyske økonomi brast og kollapsede, og især efter sabotagen af Nord Stream-gasrørledningerne, hvor alle har mistanke om, at Seymour Hersh har ret i, at det var USA, der gjorde det, og kræver en undersøgelse; Men folk vidste, at det frygtelige sammenbrud i den tyske økonomi, i det tyske

landbrug, for en stor dels vedkommende var resultatet af sanktioneerne mod Rusland, som Tyskland i virkeligheden blev tvunget til at gennemføre som en del af den generelle transatlantiske politik, men også stigningen i energipriserne, da gassen fra Rusland ikke længere var tilgængelig. Så alle havde en fornemmelse af, at landet var på vej ned og ned og ned, og at der ikke var nogen kræfter, der havde modet til at gøre noget ved det. Og nu havde vi i mandags [8. januar] mere end 100.000 traktorer, og der er mange videoer, der cirkulerer på internettet: 100.000 traktorer er meget! En masse lange, lange, lange køer. Demonstrationerne fandt sted i 100 byer, i alle 16 stater, og de blev støttet af lastbilchaufførerne, af arbejdere fra byggesektoren, der kom med deres lastbiler eller cementmaskiner eller andre byggekøretøjer; og også håndværkere. Og hvis man kører gennem nogle byer i Tyskland, kan man se skilte i vinduerne, hvor der står: "Vi støtter de tyske landmænds kamp."

Så jeg tror, at dette nu er begyndelsen på noget, hvor jeg ikke kan se, hvordan det kan fortrydes, fordi landmændenes handling har givet dem en ny følelse af tillid til, hvad de kan gøre. Og hvis du lytter til dem, var de ekstremt fredelige, i modsætning til et ondskabsfuldt forsøg på forhånd på at kriminalisere det og sige, at det var undergravet af højreorienterede kredse. Så forsøgte de at blæse en hændelse op, hvor økonomiminister Habeck kom tilbage fra en ø i Nordsøen, og da hans færge forsøgte at lægge til kaj i Slesvig-Holsten, var der bønder, der ville tale med ham. Hvis man rekonstruerer det, skete der ikke noget stort; det var ikke et voldeligt angreb, men kaptajnen på færgen besluttede at vende færgen og ikke lægge til der med Habeck. Dette blev blæst op som en stor, stor ting, at dette er tegnet på, at bønderne forsøger at vælte staten. Jeg tror ikke, der var noget af den slags. Den tidligere leder af politiets fagforening, Rainer Wendt, latterliggjorde alle disse forsøg, og alle roste bønderne, politiet, de roste samarbejdet mellem dem.

Så jeg synes, det var en fremragende demonstration af statskunst, af virkelig at tage ansvar, og det vil fortsætte, tror jeg, indtil den såkaldte gadelys-koalition tager nedskæringerne tilbage, hvilket vi får at se. Der er flere demonstrationer hele ugen. Næste mandag, den 15. januar, har de indkaldt til en stor, national demonstration, og hele ugen vil de lokale demonstrationer fortsætte med at afskære adgangen til motorveje og blokere veje. Og i dag strejker lokomotivførernes fagforening i tre dage.

Så jeg tror, der er ved at ske et skift i Tyskland, og det gode er, at det også bliver rapporteret af alle medier, at omkring 90% af befolkningen støtter landmændene, og kun 10% klager: "De forstyrrer mit daglige arbejde." Men folk forstår virkelig, at de tyske landmænd kæmper for hele Tyskland. Så det er fremragende.

Og der er landmænd fra hele verden, der sender støttetelegrammer, og hvis du lytter til dette show, uanset om du har noget at gøre med landbrug eller ej, så send dine støttetelegrammer, lav korte videoer til de tyske landmænd, fordi de nu er spydspidsen i kampen for at bringe økonomien tilbage til et fornuftigt grundlag.

Nu til den anden begivenhed, du nævnte: I morgen starter høringsen i Haag om den sydafrikanske regerings krav om at undersøge, om Israel begår folkemord i Gaza, og der er nu mange organisationer og mange enkeltpersoner, ja, hundredvis af organisationer, der er gået sammen om at støtte Sydafrika. Og her vil jeg igen sige, at det er et tegn i tiden, at der er et land i det Globale Syd, i Afrika, i BRIKS, der tager det moralske lederskab for at forsøge at stoppe det, der foregår i Gaza, som er helt forfærdeligt og bliver værre dag for dag. Det anslås nu, at tusindvis af mennesker dør af sult og tørst hver dag. Og det anslås, at en fjerdedel af hele Gazas befolkning, dvs. 500.000 mennesker, i løbet af de næste måneder er i umiddelbar fare for at dø af sygdom på grund af sammenbruddet i de sanitære forhold: Intet rent vand eller den

slags.

Det er super, supervigtigt, at der kommer en våbenhvile, og at fredsforhandlinger og en omfattende tilgang, som den Kina har foreslået til en Mellemøstkonference, bliver sat på dagsordenen. Men det faktum, at et land i det Globale Syd, og ikke i den såkaldte "værdibaserede, vestlige regelbaserede orden", udviser dette moralske lederskab, synes jeg også er et tegn i tiden. Det betyder bare, at lederskabet er ved at skifte til det Globale Syd, fordi Vesten tydeligvis har mistet grebet om det.

SCHLANGER: Helga, du svarede på en måde på det, men vi har et spørgsmål fra en, der spurgte: "Støtter den tyske befolkning landmændenes protest?"

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg synes, det er et meget, meget vigtigt tegn. I tidligere kampe har der været misforståelser og så videre, men denne gang er det af den grund, jeg allerede har været inde på. Jeg har haft mange diskussioner det sidste år, og uanset hvem man talte med, bagere, landarbejdere, iværksættere, Mittelstand-ledere, sagde de alle: "Tyskland er ved at kollapse!"

Det er ved at kollapse: Der sker en absolut indskrænkning af industrierne på mellemniveau, mange byer bliver spøgelsesbyer, hvor butikker lukker i bymidten, restauranter lukker, og det har alt sammen at gøre med de høje energipriser, og hvis kunderne bliver fattigere, så går de ikke så meget i restauranter og butikker. Så denne intervention fra landmændene, og der er det gode, at den officielle landmandsforening, Deutscher Bauernverband, og den slags alternative organisation, Land schafft Verbindung, som har eksisteret mere spontant i nogen tid; men tidligere var de aldrig på samme side. Nu arbejder de sammen, og jeg synes, det er ekstremt vigtigt. Desuden er der stor opbakning fra, jeg vil næsten sige, alle befolkningsgrupper har repræsentanter, der har udtrykt deres støtte. Det er ekstremt vigtigt.

Og jeg har en fornemmelse af, at dette kunne være begyndelsen på en ændring af situationen i Tyskland, ved at hævde flere suveræne rettigheder, flere af Tysklands reelle interesser, som i den seneste tid er blevet fuldstændig trampet på af de såkaldte "tidligere" besættelsesmagter, men nogle af dem tror stadig, at de er det, og forsøger at diktere politikker i Tyskland, som er absolut skadelige for Tysklands interesser – og jeg tror, at dette nu udgør regningen for det.

SCHLANGER: I forbindelse med det, du lige har sagt, har vi et spørgsmål fra Philip, der spørger: "Er de tyske beslutningstagere klar over, at USA's ødelæggelse af Nord Stream-rørledningerne var en forræderisk handling fra deres såkaldte allierede? Og er det muligt, at dette vil fremprovokere en eller anden form for handling for at holde USA ansvarlig for, hvad de har gjort?"

ZEPP-LAROUICHE: Det var måske ikke i mainstreammedierne, fordi de helt latterligt solgte alle dækhistorierne om, at det var en yacht med nogen fra Polen og en ukrainsk besætning, og det var dækhistorien, mens mange militærekspertter påpegede, at man ikke kan lave sådan en eksplosion, der kan sabotere Nord Stream-rørledningerne, med den slags udstyr på en sejlbåd – man har simpelthen ikke det rette udstyr til dybdedykning osv. Så medierne præsenterede altid disse dækhistorier, og der var ingen diskussion!

Regeringen, Scholz, som i februar 2022 var til denne berømte pressekonference med Biden. Herr Biden sagde, at vi har måder at afslutte Nord Stream-rørledningen på, og journalisten spurgte så en anden gang, hvad der var med den, og han sagde noget i retning af, at "vi vil gøre det af med den." Og Scholz stod ved siden af Biden, som en lille "puddel under bruseren" (det er en tysk talemåde), en "våd puddel", som vi siger. Og det faktum, at den tyske regering ikke er i stand til at repræsentere det tyske folks interesser, og at hele den tyske økonomi er ved at kollapse som følge heraf, det var ikke i mainstream-nyhederne!

Men jeg kan forsikre dig om, at det var genstand for mange diskussioner, og jeg tror, at det var en af hovedårsagerne til, at tilliden til regeringen blev udhulet, og at regeringen i meningsmålingerne lige nu ligger på et absolut lavpunkt. Det kan endda være, at hvis regeringen ikke indgår en aftale, og dette fortsætter, kan regeringen blive skubbet ud i løbet af meget kort tid. Det eneste problem er, hvordan man organiserer en opposition, der har værdi, når man for eksempel tænker på, at lederen af CDU er den tidligere europæiske chef for BlackRock, og det rejser nogle spørgsmål om, hvad CDU's politik vil være.

Men alt, hvad der ændrer den nuværende kurs, er godt og åbner op for en reel diskussion om, hvor Tyskland bør bevæge sig hen.

SCHLANGER: Nu har vi et spørgsmål fra Chris K., som bor i Panama, og som rapporterer om den overgang, der har været i gang i et stykke tid i Panama, fra at være en fysisk produktiv økonomi til en, der er baseret på finansielle tjenester, der udnytter dollaren. Han rapporterer, at skibstrafikken i kanalen er faldet, og at statens indtægter derfor er dalende. Og han spørger: "Hvordan vil lande som vores, Panama, overleve, når de er afhængige af finansielle tjenester relateret til dollaren? Hvordan kan de overleve? Hvad kan de gøre?"

ZEPP-LAROUICHE: Det er klart, at denne kamp ikke er afgjort, og at den bliver mere og mere voldsom, for man kan faktisk se, at bestræbelserne på at øge dollarens rolle igen, klart bliver fremmet, som det er tilfældet i Argentina.

Men på den anden side tror jeg, at dette år, 2024, bliver et år, hvor det nye økonomiske system for BRIKS-Plus, det Globale Flertal, de lande, der tilsammen repræsenterer langt over 80-85%, som forsøger at skabe et nyt økonomisk system – måske endda en ny reservevaluta – men sætter økonomisk samarbejde på dagsordenen til gavn for alle deltagere, det bliver den

dominerende tendens. Jeg tror, at med Ruslands BRIKS-formandskab, som startede den 1. januar for BRIKS-10, og mere end 30 lande, som har ansøgt om medlemskab i den næste periode, så er jeg overbevist om, at det vil blive den dominerende dynamik.

De lande, der stadig bruger et finansielt system, som kun er godt for spekulanterne, i det mindste i øjeblikket, før der sker et større krak, og som kun søger at maksimere profitten for en relativt lille del af befolkningen, mens det fælles bedste for det store flertal negligeres, vil efter min mening ikke vare evigt. Det var min afdøde mand, Lyndon LaRouches, forudsigelse i 1971, da Nixon erstattede de faste valutakurser med flydende; Han påpegede dengang, at hvis man fortsatte ad den vej, ville det uundgåeligt føre til et kollaps af systemet, og selv hvis det tog et halvt århundrede, hvilket er lidt længere, end vi kunne forudse, fordi vi ikke helt bedømte centralbankernes enorme metoder til at manipulere markederne, til at bruge hele derivatsystemet, men derivatsystemet kan være sømmet på kisten, fordi man nu har 2 billioner dollars i udestående derivater, der ikke kan indfries. Og jeg tror, at hele det spil er ved at være slut.

Så i en vis forstand er der håb. Det er ikke en afgjort kamp, for jeg kan se, at små lande, der befinder sig i en geografisk position som Mexico, hvor mange sagde: "Vi har kun to problemer: det ene er historien, og det andet er geografien" – jeg tror ikke, at Panama er særlig langt væk fra et sådant dilemma. Men det faktum, at der nu er mange lande, der virkelig er beslutsomme, og som har stærke ledere – i BRIKS er der flere stærke ledere, og den sydafrikanske sag i Haag er blot endnu et bevis på en sådan ledelsesstyrke. Så jeg ville ikke opgive håbet og ville forsøge at holde ud.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål mere, Helga. Du nævnte BlackRocks rolle. Vi har et spørgsmål fra en fast seer, som siger: "Du plejede at diskutere det militær-industrielle kompleks, eller MICIMATT, som Ray McGovern kalder det. Nu

kalder du det det militær-finansielle kompleks. Afspejler det den rolle, som virksomheder som BlackRock, Vanguard og Silicon Valley spiller?”

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Jeg vil foreslå, at du går ind på vores hjemmeside, hvor vi har et faktaark. For før jul startede vi kampagnen “Gør sværd til plovjern”, fordi udgifterne til det militærindustrielle kompleks i Vesten, i USA, men også i stigende grad i Europa, er en så enorm ødelæggelse af fysisk velstand, at vi gik tilbage til dette gamle krav fra Esajas 2:4 om, at sværd skal gøres til plovjern. Der er mange, mange referencer i kirkens historie, hvor dette krav er blevet fremsat. Få dage senere kom paven med sit julebudskab, hvor han også krævede præcis det. I mellemtiden har mange flere religiøse ledere taget det op.

Så jeg tror, at ideen om, at man er nødt til at stoppe denne utrolige ødelæggelse af fysisk kapacitet og fysiske aktiver, som ville være så meget mere presserende for spørgsmål om det fælles bedste – infrastruktur, hospitaler, skoler, bare et enormt behov for at overvinde fattigdom, sult, at udvikle ferskvand; alle disse ting ville kræve præcis de kapaciteter, som nu bliver smidt væk i krig og ødelæggelse.

Så undersøgte vi, hvem der egentlig ejer disse militærindustrielle virksomheder, og det viser sig, at det ikke er de industrielle kræfter, men de finansielle kræfter på Wall Street, i City of London og andre finanscentre, fordi de dybest set administreres, og deres aktier og anparter sælges af de store finansielle investeringsselskaber. Så du kan virkelig se, at navnet burde ændres fra “militær-industrielt kompleks” til i det mindste “militær-industrielt-finansielt kompleks”, og så har du ejerskabet.

Hvad kan man gøre ved det? Vi arbejder på lovgivning; vi har skrevet et første udkast til USA, kaldet “The Swords into Plowshares Act of 2024.” Vi vil lægge linket under webcastet, og vi arbejder på lignende lovforslag for andre lande. Dette

må få en ende, for hvis man ikke gør det, og man bliver ved med at militarisere økonomierne, som det vanvittige EU nu foreslår, hvis man siger, at vi skal forberede os på krig med Rusland, hvilket er, hvad de åbent siger nu i Sverige, i Finland; eller i Tyskland, hvor forsvarsminister Pistorius siger, at vi skal gøre Tyskland "krigsparat" – hvem ønsker at blive "krigsparat"? Vi ønsker ikke at ende i en situation, hvor vi får Tredje Verdenskrig, for det ville være en krig, som ingen ville overleve!

Så enhver, der siger, at vi bør blive krigsparate, bør hellere gå til sin læge og få en henvisning til en anden læge (jeg vil ikke uddybe det, du ved, hvad jeg mener).

Men det her er vanvittigt. Vi burde absolut have en mobilisering af befolkningen for at omdanne militærindustrien til fredelig produktion, og så kunne vi finde løsninger på alting.

SCHLANGER: Og mens du svarede på det spørgsmål, var der nogen, der skrev: "Hvordan kan vi få Kongressen til at indføre 'Swords into Plowshares Act'?" Vi lægger det op i beskrivelsesdelen af webcastet. Og folk bør tage det ud og organisere sig med det. Læs det, studer det, få detaljerne om, hvad Helga lige diskuterede, med hensyn til hvem der styrer det militær-finansielle kompleks, og giv det til dit kongresmedlem. Og vær modig! Hold dig ikke tilbage.

Helga, vi har et par spørgsmål mere – et fra Stockholm, Sverige: "Selv hvis Sydafrika får retssagen mod Israel videre, hvilke officielle myndigheder har Den Internationale Domstol så? De har ikke en politistyrke, vel?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, men Den Internationale Domstol kunne foretage efterforskningen og så give hele pakken til Den Internationale Straffedomstol, som har en meget større jurisdiktion. Og jeg tror, at hvis en sådan sag bliver undersøgt, og den sydafrikanske regering allerede har leveret

en 84-siders dokumentation, som er meget detaljeret og meget grundig, så er der allerede gjort et stort stykke arbejde. Hvis det blev undersøgt yderligere, og det blev et emne for offentlig diskussion blandt regeringerne i FN, i FN's Sikkerhedsråd, i FN's Generalforsamling og andre lignende fora, ville det ændre dynamikken.

For hele dette verdenssystem har kun fungeret, fordi der har været en enorm manipulation af den offentlige mening. Man havde ikke sandheden, men man havde de fortællinger, der blev promoveret – som for eksempel fortællingen om Gaza, der ændrede sig! I meget lang tid, flere måneder, var fortællingen, at det var alt Hamas ' angreb på Israel, der forårsagede alle disse problemer, og de udeladte fuldstændigt det faktum, at der var en overproportionel reaktion fra IDF, at den israelske hærs militære magt er så langt overlegen, at de afspærrede hele området og afskærmede folk fra mad, medicin-alt dette i lang tid blev ikke rapporteret, og det brød virkelig kun, måske for to uger siden, at nyheden blev så overvældende, så selv medierne, som i begyndelsen helt havde udeladt IDF ' s overreaktion, som klart derefter afslørede, at målet ikke kun var at straffe Hamas for dets angreb 7 oktober, men forskellige israelske ministre i mellemtiden kom ud og sagde åbent, at de ønskede at affolke alle palæstinensere, at de ønskede at overføre dem til Sinai, eller til Jordan, dybest set indrømmede de etnisk udrensning. Kun langsomt, langsomt ændrede fortællingen sig, og sandheden kom ud.

Så fordelene ved at have en sådan sag ved Den Internationale Domstol er, at sandheden og retfærdigheden igen får en chance for at blive synlig og hørt. Og det er, tror jeg, den absolutte forudsætning for enhver afhjælpning af situationen.

SCHLANGER: Vi har et par kommentarer. Louisa skriver: "Verden er mørk, og I oplyser den. Tak for det, som I gør." Og en anden skrev ind og sagde: "Jeg vil hurtigst muligt komme efter mit kongresmedlem med denne lov." Så var der en ved navn "Violin Hunter 2", der sagde, at "Tyskland skal holde op med

at støtte Ukraine.” Det tror jeg, du er enig i.

Har du noget at tilføje for at afslutte diskussionen i dag?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes virkelig, at folk skal blive aktive. Dette er et øjeblik, hvor det ikke er tilgiveligt at være passiv, sidde på sofaen eller sidde et hvilket som helst sted og ikke bevæge sig. For der er perioder, hvor der i lang tid ikke sker noget, og folk har en vis grund til at sige, “åh, man kan alligevel ikke gøre noget,” hvilket er en sætning, jeg ville forbyde med straffen for fangehul for længe siden. Jeg sagde, at hvis nogen siger det, skal de 10 år i fangekælderen, fordi det demoraliserer andre mennesker.

Spørg til side, jeg tror, at lige nu er det øjeblik, hvor man har – jeg vil ikke sige, at det er som i 1989, men det kan blive det. Husk på, at i 1989, da millioner gik på gaden i Østtyskland, faldt muren, og der var i en kort periode en chance for det, vi kalder “menneskehedens stjernestund”. Vi ved nu, og vi har endda udgivet en bog om det, at den chance i '89 gik tabt af mange årsager: En af grundene var geopolitik, at den tyske genforening med mulighed for en fredsorten, der inkluderede Rusland, tydeligvis ikke var i USA's, Bushs, Margaret Thatchers og Mitterrands planer i Frankrig. Så der blev helt sikkert manipuleret for at kvæle det potentiale.

Hvis man nu spørger folk fra Østtyskland, hvad de tænker om 1989, har de naturligvis et ret bittert syn på det. De mener, at de blev overtaget af vestlige imperialistiske kræfter, at hele deres livsværk blev annulleret, så der er meget bitterhed i Østtyskland, og jeg tror, at det er en del af grunden til, at de aldrig troede på fortællingen om årsagen til krigen i Ukraine, fordi deres egen oplevelse var meget anderledes.

Men jeg tror, vi kan tage ved lære og sige, at hvis et system er på vej ned, som det beskrives i Uafhængighedserklæringen – jeg har ikke de præcise ord nu, men I kender det alle – at man kan udholde en forkert regering i meget lang tid, men at der

så kommer et tidspunkt, hvor man er nødt til at ændre den, så er det det samme emne som i Wilhelm Tell, skuespillet af Friedrich Schiller, der har de smukke formuleringer, præcis som i Uafhængighedserklæringen, at der er umistelige rettigheder, der hænger ned fra himlen. Og nogle gange er man nødt til at række ud og bringe disse stjerners kræfter ned på jorden. Jeg ændrer det en lille smule, men grundlæggende er ideen, at disse umistelige rettigheder er der, de er en del af skabelsen, en del af universet, og de fungerer.

Og forhåbentlig, i betragtning af at vi nu har denne utrolige forandring med de tidligere kolonilande, der rejser sig, ønsker de ikke at være i denne position længere, og de tager skridt til at udvikle sig selv. Hvis det eneste, vi skal gøre, er, at folk i Vesten, i USA, i de europæiske lande på en eller anden måde danner institutioner, der siger, at vi er nødt til at samarbejde med det globale syd og skabe et nyt samarbejdsparadigme på hele planeten: Og alle problemer kan løses, hvis vi går den vej.

Så der er masser af grund til at være optimistisk. Men det kræver, at en masse mennesker bliver aktive. Så meld dig ind i Schiller Instituttet, bliv aktiv sammen med os: Vi har masser at lave.

SCHLANGER: Helga, tak igen for at være med i denne uge, og vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, tak, Harley!

Tyskland og Sydafrika: En

anderledes klimaforandring

10. januar 2024

Nu, i begyndelsen af det nye år, er verden klar til at tale og høre om Zepp-LaRouches Ti Principper. Schiller Instituttets "Ti Principper"-tekst, der nu har cirkuleret i mere end et år, har altid haft til hensigt at katalysere en reaktion fra enkeltpersoner og institutioner og skabe en tidssvarende dialog mellem civilisationer og kulturer, der er fuldstændig utænkelig for de transatlantiske nationers afstumpede diplomati. Nu, med samvittighedserklæringerne fra jødiske borgere i Israel, herunder Knesset-medlemmer, der tilslutter sig Nelson Mandelas Sydafrikas begæring af en undersøgelse af, om Israel begår folkemord i Gaza ved Den Internationale Domstol; nu, med titusinder af landmænd, der går på gaden i Tyskland for at kæmpe for deres nations bedste; nu, hvor der skabes nye alliancer mellem nationer som Kina, verdens hurtigst udviklende videnskabelige magt, og Bolivia, som ønsker at drive sit folk frem til lighed med alle andre på planeten – nu kan dialogen om de ti principper for alvor indledes.

Potentialet for ægte, varig og positiv forandring, som det kommer til udtryk i BRICS Plus-landenes økonomiske og politiske handlinger og i denne uges nationale røre i de tyske gader, er åbenlyst i hele verden. Der er selvfølgelig også forandringer af negativ, voldelig karakter, som udvidelsen af unødvendig krigsførelse i hele verden. Mere bemærkelsesværdigt er det dog, at der sker en ændring fra et døende system til et, der er ved at blive født, men som endnu ikke er her, og krigene og de finansielle krige er ofte reaktioner på dette. Der er to veje, som verden kan gå for at opnå systemisk, langsigtet, planetarisk forandring: Der er vejen for dem, der tror på magt, og der er vejen for dem, der tror på tvang. Resultaterne af at vælge tvangens vej er det, vi har set i Gaza, i Ukraine, Syrien, Irak, Libyen, Afghanistan; det vi

tidligere så i Første og Anden Verdenskrig, og nu, hvor den tredje truer os. Hvad med den anden vej? Hvad er karakteren af en type magt, som er anderledes end tvang? Der er en magt i tilgivelse, i barmhjertighed, i forsoning – men er den større end tvangens, og hvis ja, under hvilke betingelser?

Pave Frans, en af de få transatlantiske ledere, som præsident Vladimir Putin sendte en jule/nytårshilsen til, foreslog i sine nytårsbemærkninger til Vatikanets diplomatiske korps, at den katolske kirke "kickstarter" en mobilisering omkring "jubilæumsåret 2025" nu i januar 2024. "I år forbereder Kirken sig på det hellige år, der begynder næste jul.... I dag, måske mere end nogensinde, har vi brug for et helligt år." De, der kender til begrebet jubelår, ved, at i den tradition skulle alle slaver frigives, al gæld skulle eftergives, og folk skulle søge tilgivelse og forsoning med fjender. Jubilæumsbegrebet er dybt rodfæstet i jødedommen, måske endda mere end i kristendommen, med dens syvårige cyklus, kaldet sabbatåret; hvert syvende år gælder den samme praksis – frigivelse af slaver, gældseftergivelse. Efter syv sådanne cyklusser, eller 49 år, kaldes det 50-året for "jubelåret".

Men uafhængigt af de jødiske eller kristne bekendelser kan vi finde en sådan idé i selve grundlaget for den vestlige civilisation, i Solon af Athens store digt fra det 5. århundrede f.v.t., Den athenske forfatning, som bringes i uddrag her:

Dette befaler min sjæl mig at lære athenerne:

En dårlig forfatning skaber uro i samfundet,

Men en god viser orden og sammenhæng,

Når den lægger bånd på forseelser.

Den glatter det ujævne ud; den kontrollerer grådighed, dæmper overmod,

Og udtørrer frugterne af hensynsløse impulser.

Den tager skæve domme og gør dem lige,

Blødgør arrogante gerninger, standser oprørske handlinger,

Og stopper galden fra alvorlige stridigheder. Alt under indflydelse af den,

Alt for menneskeheden bliver helt og klogt.

Friedrich Schiller skriver i sit historiske studie "Lycurgus' og Solons lovgivning":

"Det athenske folks tilstand på den tid var yderst beklagelig. Den ene klasse af mennesker ejede alt, den anden derimod slet intet; de rige undertrykte og udnyttede nådesløst de fattige... For de beløb, de lånte, måtte de betale enorme renter, og hvis de ikke betalte til tiden, blev de først tvunget til at sælge endog deres jord til deres kreditorer. Når de ikke havde mere at give, men alligevel skulle leve, blev de tvunget til at sælge deres egne børn som slaver, og til sidst, når også denne udvej var udtømt, tog de kredit med sikkerhed i deres egen person og måtte acceptere at blive solgt som slaver af deres kreditorer....

"Solons far havde været en meget rig mand, men havde reduceret sin formue gennem velgørenhed, og den unge Solon måtte blive købmand i sine unge år. Hans ånd blev beriget af de rejser, som denne form for liv gjorde nødvendige, og af samværet med fremmede folkeslag, og hans geni udviklede sig i bekendtskabet med fremmede landes vismænd. ...

"Den første handling, hvormed han begyndte sit arbejde, var det berømte edikt, kaldet seisachtheia, eller frigivelsen, hvorved al gæld blev annulleret, og det samtidig blev forbudt, at nogen i fremtiden skulle have lov til at låne på sin egen person."

Dette er ideen om magt, forskellig fra ideen om tvang.

Digteren Solon reciterede en ny form for republik fra grunden. Og for at demonstrere princippet om magt, snarere end "lovens bogstav og regel", gik Solon frivilligt i eksil fra magten i ti år, så det athenske folk ville forstå, at forfatningen var deres, ikke hans. Denne "prometheiske" handling, og tankerne bag den, viser, hvorfor Solon blev kaldt "lovgiveren." Lyndon LaRouche skriver i sin "In Defense of Strategy" fra 2000:

"Siden Solon af Athens eksemplariske reformer har de strategiske principper, der er forbundet med den globalt udvidede europæiske civilisations historie, reduceret de væsentlige spørgsmål om statskunst, herunder krigsførelse, til en aksiomatisk forskel mellem de to aksiomatisk uforenelige opfattelser af samfundet. Den ene, den klassiske republikanske forestilling, der udtrykker den klassiske græske tradition inden for videnskab og kunst, har været en politik, der fremmer en sandfærdig og retfærdig indsats for den generelle velfærd for alle mennesker og deres efterkommere, ved hjælp af menneskehedens øgede magt over naturen. Den modsatte, såkaldt romantiske opfattelse i statskunst og kunst, som i det gamle Babylon, Tyros, Delfi-kulten fra den pythiske Apollon og det hedenske Rom, har været styret af en relativ opfattelse, et oligarki og dets tilknyttede følge af lakajer, over et flertal af en menneskehed, der er degraderet til status som rent menneskeligt kvæg.

"Den moderne, suveræne nationalstatsrepublik, som den er beskrevet i den amerikanske Uafhængighedserklæring fra 1776 og i præambelen til den føderale forfatning fra 1789, tilhører den første type; det britiske imperium, siden George I's tronfølge, har været et eksempel på den anden type."

De grundlæggende dokumenter og principper, der formulerede USA, hvoraf de fleste ikke længere undervises i det amerikanske skolesystem, kommer fra den samme "lovgiver"-kilde som Solons forfatning, eller den Westfalske Fredstraktat fra 1644-48, eller Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur. Sådanne ideer

kan ikke blot knyttes til jorden et bestemt sted. Uafhængighedserklæringen, som man for nylig hørte i ordene fra det israelske medlem af Knesset, Olef Cassif, der krævede at stå sammen med Sydafrika i dets søgen efter sandheden ved Den Internationale Domstol, viser, hvordan magtens vej betrædes i stedet for tvangens. "Når regeringen handler imod samfundet, staten og dens borgere, især når den ofrer dem og begår forbrydelser i deres navn på alteret for at opretholde sin eksistens, er det min ret og endda min pligt at advare om dette og gøre alt, hvad jeg kan inden for loven for at stoppe det." Det var Cassifs egen originale, spontane omskrivning af det princip i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, der insisterer på, at: "Men når en lang række overgreb og magtmisbrug, der altid forfølger det samme mål, viser en plan om at reducere dem under absolut despoti, er det deres ret, det er deres pligt, at kaste en sådan regering af sig og sørge for nye vagter for deres fremtidige sikkerhed..."

Med rapporten, der blev offentliggjort den 29. december i The Guardian, og som beskriver, hvordan og hvorfor 500.000 flere palæstinensere sandsynligvis vil dø i løbet af det næste år i Gaza på grund af ødelæggelsen af sundhedsvæsenet, er modige stemmer begyndt at blive hørt i det jødiske samfund, stemmer, der måtte tale som vidner til deres forfulgte og endda udryddede forfædre, og fra hvem historien ikke ville forvente andet. Times of Israel rapporterede, at "tabene i Gaza har udhulet den jødiske enighed, og det samme har retorikken fra nogle højreorienterede medlemmer af premierminister Benjamin Netanyahu's koalition." Americans for Peace Now sagde: "Af hensyn til civilbefolkningens sikkerhed og velbefindende i Israel og i Gaza må Biden-administrationen presse Israel til øjeblikkeligt at indstille fjendtlighederne og gå fra krig til fredsskabelse."

Flere af disse udtalelser kan læses nedenfor.

Ja, der er klimaforandringer – men ikke af den type, som kong Charles plaprer løs om. De klimaforandringer, som nu har fyldt

Tysklands gader med tusindvis af traktorer og lastbiler og hundredtusindvis af mennesker, genfindes i mange andre lande. Og klimaet er bestemt ved at blive varmere, på en ubehagelig måde for nogle.

Det er store ideer som Oase-planen og de mange andre økonomiske forslag fra Lyndon LaRouche og hans medarbejdere, sammen med vores ideer om videnskab og kultur, der giver os evnen til at komme i forgrunden på dette tidspunkt. De, der kaster sig ud i forandringens malstrøm, som organiserer sig i verdens gader og udfordrer andre borgere til at have modet til at ændre deres aksiomer, til at "tilslutte sig jubilæet" og befri menneskeheden og nationerne fra ubetalelig gæld og fra slaveri – lønslaveri eller slaveri uden løn – er den fremtidige magt.

Det er den magt, som vores modstandere ikke har og ikke kan besidde. Saltvandsfisk, der er placeret i et ferskvandsmiljø, er i fare. Med vores løsningsorienterede ideer og evnen til at kommunikere dem til andre, er vi i stand til at skabe et frisk hav af ideer, som fiskene i den gamle orden ikke kan svømme i. Det er skabelsens og produktivitetens kraft, der er større end nogen lovregel eller magtinstans, der nogensinde vil eksistere. Vi kan vælge at være de lovgivende, de måske ikke erkendte, men ikke desto mindre effektive lovgivere i verden.

Foto: Statue of Solon of Athens in the Library of Congress, Washington D.C. (EIR)

Tyske Landbrugsprotester

afslører verdens faktiske tilstand: "Dette udgør kun toppen af isbjerget"

Det plejede at være sådan, at regeringer eksisterede til gavn for deres befolkninger, og det forventedes, at de vedtog en politik med det formål. Imperialistiske og geopolitiske krige og andre spildte kræfter blev med rette set som forstyrrelser i forhold til regeringens egentlige mission – at føre deres nation og deres folk mod en bedre fremtid.

Men det lader til at være glemt, og regeringerne er i stedet blevet opslugt af en mærkelig, unævnelig, allestedsnærværende størrelse, som kræver, at regeringerne sværger troskab til dens eksistens frem for alt andet – uanset offentlighedens interesser!

I årene efter mordet på John F. Kennedy så man en ændring væk fra de tidligere forpligtelser, som karakteriserede disse overlegne amerikanere og vesterlændinge i årene efter Anden Verdenskrig, såsom den fremadskuende ånd i rumprogrammet, forpligtelsen til videnskab og teknologisk fremskridt og den ægte indsats for at opretholde en varig fred i hele verden. Men de er blevet udvasket, ofte uden at de berørte befolkninger har bemærket det, og er i stedet blevet erstattet af esoteriske og meningsløse slogans som "demokrati". Alt imens har krige spredt sig over hele verden – sat i højeste gear efter 9/11 (11. september) – vestlige økonomier er stagneret og er nu ved at kollapse, mens fattigdom, depression, stofmisbrug og selvmord er skudt i vejret. Nu er denne mærkelige størrelse endda begyndt at fjerne selv den mest basale forpligtelse til menneskeligt liv!

Tysklands tilfælde har måske været det mest ekstreme. Landet er gået fra at være verdens mest avancerede industrimagt i

midten af sidste århundrede til at være en skygge af sig selv, efter at have lukket ned for sine atomkraftværker og sin adgang til russisk gas og olie. Lydigt har Tyskland fundet sig selv mere loyal over for diktaterne fra den "regelbaserede orden" og "at blive grøn" – nogle af denne fremtonings mumlen – selv mens dets egen befolkning lider som følge heraf. Dette nåede højdepunktet af absurditet, da anglo-amerikanerne sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften den 26. september 2022 og definitivt afbrød en af Tysklands vigtigste energilivslinjer fra Rusland, som de havde brugt år og milliarder af dollars på at opbygge. Det blev endnu mere pinligt, da præsident Biden indrømmede over for kansler Scholz, at han faktisk ville "sætte en stopper for projektet."

I dag er Tyskland, sammen med de fleste vestlige "demokratier", hovedkulds ved at kaste sig ud i en atomkrig mod Rusland og Kina, og støtter op for en sag om kriminel medvirken til folkemordet i Gaza – alt imens de går fallit på at betale for det. Og takket være Nord Stream-bombningens effekt på energipriserne og den overordnede forpligtelse til "grøn" politik, har Tysklands fødevarereproducenter nået et punkt, hvor de ikke længere kan overleve. Alt dette, og ikke et pip fra oppositionen.

Det er i denne sammenhæng, at man skal se denne uges udbrud af landsdækkende demonstrationer i Tyskland. Det er ikke en protest mod brændstofstøtte eller skatter, og det er heller ikke et udbrud af højreekstremistisk vrede. Et oprør er i gang, og i dette tilfælde får demonstranterne følgeskab af andre producenter fra hele Europa, som kræver bedre forhold – som kræver en fremtid.

Som en landmand sagde i et interview: "Det her er kun toppen af isbjerget for at være ærlig, fordi ... vi står alle sammen om at slippe af med de politikere, der prøver at slippe af med os." Han fortsatte med at sige: "Vi er trætte af løgnene, vi er trætte af, at de prøver at fjerne vores job ... alle er trætte af politikere, der ikke aner hvad de taler om, som ikke

har nogen uddannelse, som fortæller os, hvordan vores livsførelse burde foregå...” Vi har forsøgt at tale med dem og uddanne dem, “men nu har vi intet andet valg end at demonstrere.”

Hvordan kan en regering undlade at støtte dem, der producerer fødevarerne, men alligevel gøre alt for at finansiere krige, der dræber og lemlæster titusinder og hundredtusinder i udlandet? Det er netop her, at LaRouche-bevægelsens forslag om at fjerne denne størrelse, dette militær-industrielle-finansielle kompleks og det imperium, det tjener, og omstille det til nyttig produktion, kommer ind i billedet.

I en diskussion med medarbejdere i dag insisterede Helga Zepp-LaRouche på, at denne begivenhed er “en utrolig vigtig begivenhed i Tyskland, fordi det blev sagt meget klart af flere af landmændenes ledere, at de tog mod til sig og trådte frem for at forsvare ikke kun landmændenes, men hele Tysklands interesser over for regeringen, som mange af dem karakteriserede som totalt skrammel ... og nu peger mange stemmer på, hvordan hele landbrugspolitikken ikke er udarbejdet af regeringen, men af Silicon Valley, Wall Street, BlackRock og de internationale karteller. Så jeg er ret sikker på, at den varige virkning vil være, at den naivitet, som de kunstigt forsøgte at skabe som en parallel virkelighed gennem de etablerede medier, har fået et permanent knæk. Og uanset hvad regeringen har tænkt sig at gøre ... vil det ikke blive glemt...”

Med den nuværende dynamik i BRIKS-Plus, der fejer hen over verden, og nu den kommende kamp ved Den Internationale Domstol anlagt af Sydafrika – hvor ikke kun Israel, men også hele den vestlige verdens fremtonende medskyld vil blive stillet for retten – alt sammen i sammenhæng med det nylige massive udbrud af protester over hele verden i solidaritet med Palæstina og mod politikken for endeløs krig, bliver muligheden for et gennembrud åbenlys.

Derfor, konkluderede Zepp-LaRouche, haster det med at presse på for en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza og den fulde gennemførelse af en to-statsløsning sammen med Oase-planen for varig økonomisk udvikling i regionen. “Men samtidig er det klart, at vi har brug for en mere overordnet tilgang, som må være en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, fordi denne geopolitiske konflikt må overvindes ved at ændre den geopolitiske konfrontation til et samarbejde mellem landene i det Globale Nord og landene i den Globale Majoritet.”

Foto: German farmers protest. EIRNS/Christopher Lewis

“I er mange, de er få

Den 7. januar 2024 (EIRNS) – Opgøret er fastsat. Sydafrikas holdning – at de sidste tre måneders massedrab, påstanden om en “kollektiv skyld”-doktrin og i virkeligheden Israels grimme og ulovlige etniske udrensningssaktioner med “blod og jord” skal bringes til ophør – kommer for Den Internationale Domstol den 11. januar. Ikke én ekspert i international lov, som har læst den 84 sider lange ICJ-ansøgning, har fundet en fejl i Sydafrikas detaljerede arbejde. Fra alle hjørner af kloden har eksperter forholdt sig til fakta om folkedrab og de 10 sider med citater fra israelske embedsmænd, der klart demonstrerer den forudgående hensigt om folkedrab.

Nøglen er LaRouche-Organisationens opfordring, der afmærker slagmarken for at vende verden fra helvede til fornuft.

Den internationale koalition for at stoppe folkedrab i Palæstina, som netop er blevet dannet og allerede støttes af over 600 grupper verden over, opfordrer lande til at slutte sig til Sydafrika: “Interventionserklæringer til støtte for

Sydafrikas påberåbelse af folkedrabskonventionen mod Israel vil øge sandsynligheden for, at en bekræftende konstatering af forbrydelsen folkedrab vil blive håndhævet af FN, således at der vil blive taget skridt til at standse alle folkedrabshandlinger, og de ansvarlige for handlingerne vil blive holdt ansvarlige.”

Israel har ikke været i stand til at finde en eneste international juridisk ekspert, der kan underminere den veldokumenterede sydafrikanske sag. Tværtimod har tre israelske embedsmænd givet Axios en kopi af et hastebrev fra Israels udenrigsministerium til dets ambassader, der instruerer dem i at presse deres værtslande til en “øjeblikkelig og utvetydig offentlig erklæring.” Udenrigsministeriet går så langt som til at angive, hvordan deres erklæring skal lyde. Den skal “offentligt og klart erklære, at DIT LAND afviser de mest uhyrlige [sic], absurde og grundløse beskyldninger mod Israel.” Panikniveauet er meget tydeligt. Desuden har ambassaderne fået besked på at handle i hast, da udtalelserne er nødvendige inden ICJ’s høring den 11. januar. Ministeriet tilføjer, at Netanyahu agter at sende breve til verdens ledere ud fra samme betragtninger. Men efter at udenrigsministeriet blev afsløret af tre oprørte israelske embedsmænd, hvilken nation vil så underkaste sig en sådan taktik, som de så ofte har gjort tidligere?

I mellemtiden har en koalition af amerikanere udnævnt sig selv til “græsrodsdiplomater” og besøgt snesevis af konsulater, ambassader og FN-delegationer i sidste uge og opfordret dem til at slutte sig til Sydafrikas modige lederskab, herunder ved at indgive en “interventionserklæring” mod det igangværende folkemord.

Som Lyndon LaRouche plejede at sige, er det et spørgsmål om at tage det 800 pund tunge kloakdæksel af hovedet, så man kan bruge den “knold” ordentligt.

Som digteren Percy Bysshe Shelley udtrykte det: “I er mange,

de er få.”

International Criminal Court. Credit UN Photo/ICJ-CIJ

Civilisationens slagmark: Verdensdomstolens høring i denne uge om israelsk folkedrab på palæstinensere

Ikke korrekturlæst

6. januar 2024 . Høringen den 11.-12. januar i denne uge ved Den Internationale Domstol (ICJ) i Haag om den sag, som Sydafrika anlagde den 29. december mod Israel for folkedrab på palæstinenserne, er en kampplads for civilisationens overlevelse. Det er tydeligt, at Sydafrika tager lederskab og viser mere ryggrad og mod end noget andet land i Vesten. Mange, mange nationer støtter det Sydafrikanske initiativ, sammen med organisationer, også blandt minoriteterne i Nord. “Dette er ugens afgørende slag,” udtalte Helga Zepp-LaRouche i dag og bemærkede, at det “kun er begyndelsen,” men hun opfordrede til massiv støtte til den Sydafrikanske aktion med det samme.

Den specifikke retssag, der er på tale denne torsdag, den 11. januar, er Sydafrikas krav om et påbud mod Israel om at stoppe krigsførelsen og overholde en våbenhvile. ICJ – Verdensdomstolen, som den ofte kaldes, fordi den er en del af FN – har ikke selv midlerne til at gennemtvinge en våbenhvile, men den mobilisering, der allerede er i gang, kan skabe

betingelserne for, at det kommer til at ske.

Efter at Verdensdomstolen modtog Sydafrikas anmodning i fredags, den 5. januar, udsendte Organisationen for Islamisk Samarbejde allerede dagen efter en erklæring, der hilste handlingen velkommen. OIC har 57 lande som medlemmer og 5 lande som permanente observatører, herunder Rusland. Siden da har flere individuelle medlemslande gjort en dyd ud af at udtrykke deres støtte til Sydafrikas initiativ, herunder Tyrkiet, Malaysia og den 4. januar Jordan.

Den jordanske udenrigsminister Ayman Safadi rapporterede til parlamentet, at Jordan er ved at forberede støttemateriale til den Sydafrikanske sag, i samarbejde med andre nationer. Og Safadi tilføjede, at mere materiale er ved at blive udarbejdet af OIC (i Jeddah) og Den Arabiske Liga (i Kairo), hvis sekretariat fik til opgave at gøre det i forbindelse med topmødet om Gaza den 11. november mellem medlemmer af disse organisationer i Saudi-Arabien.

I denne henseende er der også et øget samarbejde mellem Rusland og Kina og de Arabiske nationer, bemærkelsesværdigt på mange synlige måder. Dette er i tillæg til den åbenlyse kendsgerning, at fire af BRIKS' medlemslande befinder sig i den umiddelbare Palæstina-Israel-region: Egypten, Saudi-Arabien, Iran og U.A.E. Det russisk-arabiske samarbejdsforum opfordrede den 20. december til en snarlig international konference om Palæstina-Israel-krisen på sit sjette møde, siden det blev dannet i 2009. Dets næste møde vil blive afholdt i år i Moskva. Samarbejdsforummet mellem Kina og de arabiske stater, med 22 deltagende stater, er i øjeblikket meget aktivt, siden det blev grundlagt i 2004.

I mellemtiden fortsætter ødelæggelserne i Gaza. Situationen blev i dag opsummeret med ét ord, "ubeboelig", af Martin Griffiths, FN's vicegeneralsekretær for humanitære anliggender og nødhjælpskoordinator, som den 5. januar udsendte en erklæring med titlen "Krigen i Gaza må ophøre."

Reaktionen fra det officielle Vesten? De taler om "bekymring", mens de sender våben til Israel. Og det samme gælder for Ukraine. I dag var EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik Josep Borrell i Libanon, og USA's udenrigsminister Tony Blinken var i Tyrkiet, hvor de hver især talte om, hvordan ledere i regionen bør udvise "mådehold" for ikke at sprede krisen, og om at øge den humanitære hjælp. Blinken vil fortsætte til yderligere otte lande i denne uge: Grækenland (Kreta), Jordan, Qatar, U.A.E., Saudi-Arabien, Israel, Vestbredden og Egypten.

USA's holdning er fortsat imod en våbenhvile og imod enhver anklage om folkedrab begået af Israel; og i Ukraine, imod enhver forhandling om en løsning. Den 4. januar sagde Matthew Miller fra udenrigsministeriet, at USA "ikke ser nogen handlinger, der udgør folkedrab fra Israels side i dets krig mod Hamas." John Kirby, talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd, kaldte også den 4. januar Sydafrikas IJC-sag mod Israel for "ubegrundet, kontraproduktiv og helt uden noget som helst grundlag."

Zepp-LaRouche understregede i dag, at "vi er midt i et jordskælv, som aldrig før har fundet sted," men det er slet ikke tydeligt for de fleste af de øverste magthavere på nuværende tidspunkt. Men revnerne i systemet er undervejs. Hun gav en række eksempler på anerkendelse fra Frankrig, hvor selv mediedækningen nu peger på forskydninger i USA og andre ændringer.

Le Monde rapporterer, at linjen i USA i øjeblikket ikke længere er, at Washington vil støtte Ukraine militært "så længe vi bør", men snarere "så længe vi kan". Libération rapporterer, at Vesten er ved at tabe hele det Globale Syd, og at det er på tide at vågne op. Andre franske medier påpeger, at Vesten beder det Globale Syd om deres støtte til Ukraines krigsførelse mod Rusland, hvilket ikke er i deres interesse, og at sagen om Gaza er langt værre. Jacques Attali, den velkendte politiske figur, har bemærket, at Hamas er slem, men

Netanyahu er værre.

Nu er det tid til at sende støttebudskaber til Sydafrika og sprede budskabet vidt og bredt. Skillelinjen er klar. Der er hundredvis af grupper, inklusive Schiller Institutet, som har underskrevet en fælles erklæring fra den 30. december, "Skrivelse med opfordring til stater om at støtte

Sydafrikas sag om folkedrabskonventionen mod Israel ved ICJ."

Enkeltpersoner og grupper med tilknytning til International Peace Coalition har taget initiativ til forskellige støtteaktioner, og der er et udkast til en "Clergy of Conscience"-erklæring, som måske snart bliver offentliggjort.

Vi er alle nødt til at mobilisere. Spred budskabet, især til unge (i alle aldre), og invitér dem til Schiller Institutets internationale dialog med Helga Zepp-LaRouche den 20. januar.

Foto: International Court of Justice CC/ Dennis Jarvis

Zepp-LaRouche: Giv folk håb – fredens navn er økonomisk udvikling

Ikke korrekturlæst

5. januar 2024 (EIRNS) – I dag holdt Helga Zepp-LaRouche en vigtig tale til Den Internationale Fredskoalition. Nedenstående er uddrag:

" På den ene side bliver situationen mere og mere forfærdelig i selve Gaza, simpelthen fordi omstændighederne hober sig op,

og nu med regnsæsonen og det kolde vejr er der rapporter, som er helt ubegribelige. Folk sidder i regnen uden funktionsdygtige telte, intet at spise; I kender alle disse rapporter. Derfor synes jeg, at julebudskabet fra pastor Munther Isaac fra Betlehem, som kritiserede regeringernes og kirkernes tavshed, skal spredes vidt og bredt. Jeg vil opfordre folk til at bruge videoen fra den juleprædiken til virkelig at sprede den som en påmindelse om den samvittighed, som folk burde have.

“Faren er naturligvis, at situationen efter mordet på Hamas-lederen i Libanon og de to bombninger af stedet, hvor man i Iran mindedes fireårsdagen for mordet på general Soleimani, hvor 84 mennesker blev dræbt og 220 eller flere blev såret. Det er klart, at der er nogle mennesker, der ønsker at udvide denne situation til en krig i Sydvestasien, men i det øjeblik det involverer Iran, og hvis Iran reagerer, har vi i årtier vidst, at det kan føre til en global krig...”

“Situationen i Ukraine er også ekstremt farlig. Den nye polske udenrigsminister Sikorski var så jublende glad for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne, at han sendte en besked til Biden-administrationen, da nyheden om, at rørledningen var sprængt i luften, kom ud, og han skrev: “Godt klaret, Amerika!” Den samme udenrigsminister kræver altså nu, at Ukraine skal have flere langtrækkende missiler, så de kan ramme dybere ind i Rusland. Naturligvis er situationen i Ukraine i realiteten overstået, fordi det er almindeligt anerkendt, at det ukrainske militær eller den ukrainske befolkning på ingen måde kan fortsætte denne krig med noget håb om at vinde den, så derfor driver de, der presser Ukraine til at fortsætte, i virkeligheden disse mennesker ud i en fuldstændig nedslagting, som også risikerer at blive optrappet når som helst.

“Professor Jeffrey Sachs fra Columbia har lige udgivet en erklæring, hvor han påpeger, at den israelske adfærd sætter Israels eksistens på spil, fordi den fører til, at hele verden

forener sig mod Israel. Selv The Economist, som er talerør for det Britiske Imperium, siger, at Israel truer sin egen sikkerhed, og at Netanyahu må gå.

“Alle disse ting er tegn på en forværring og kræver en indgriben fra den internationale fredsbevægelse.

“Jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at den Sydafrikanske regering har taget det moralske lederskab, som Vesten tydeligvis ikke længere er i stand til at levere, ved at bringe sagen om folkemord i Gaza for Den Internationale Domstol. Allerede i næste uge, den 11. og 12. januar, vil der være en høring.

“På det møde med religiøse ledere, vi havde i går, besluttede vi, at vi ville appellere til jer alle i dag på dette møde og inddrage det i vores aktivitet for at forsøge at få maksimal opmærksomhed og støtte til denne høring. For dette er helt sikkert en situation, hvor verdens søgelys kan rettes mod situationen. Den israelske regering har sagt, at de vil være der, fordi de også har underskrevet konventionen om folkedrab, men at de fuldstændig vil benægte ethvert ansvar og kalde enhver, der gentager dette, for antisemit, men jeg tror ikke, at det vil fungere. Fordi nyhederne om, hvad der er sket indtil nu, er så overvældende og spreder sig over hele verden, at jeg mener, at denne Sydafrikanske juridiske intervention er ekstremt vigtig. I morges hørte vi, at der var en hel anden gruppe af fredsorganisationer, som også bad andre regeringer og andre organisationer om at støtte den Sydafrikanske regering i deres opfordring til, at organisationer og lande skriver erklæringer om interventioner enten før høringen den 11. og 12. januar eller bagefter.

“Så jeg synes, vi alle skal være klar til først og fremmest at prøve at hjælpe med at få mere støtte fra andre lande og organisationer, men også tage nyheden i næste uge, at vi spreder dette, og virkelig forsøger at ændre holdningen til situationen tilfredsstillende....

“[Giv] folk noget håb. For vi er nødt til at have et perspektiv om en fremtid for hele menneskeheden.

“Og det faktum, at BRIKS-landene er blevet udvidet til BRIKS-10 og vil få mange flere medlemmer i løbet af i år, betyder, at den Globale Majoritet bevæger sig i retning af at danne et nyt økonomisk system, men vi er absolut nødt til at få Vesten til at tilslutte sig det Nye Paradigme og holde op med at modstille Rusland, Kina og den Globale Majoritet som fjender, for det er de ikke. Det ville være meget let at rette op på situationen, hvis denne geopolitiske konfrontation blev erstattet af en samarbejds ånd...

“[V]i må have en vision for genopbygningen ikke bare af Gaza og hele det Palæstinensiske land, men have en plan for en sameksistens i fredelig udvikling mellem Palæstinensere, Israelere, men også hele området. Det kan kun ske gennem økonomisk udvikling.

“Det nye navn for fred må være udvikling, som Pave Paul VI's encyklika *Populorum Progressio* allerede udtrykte det i 1967. ...[V]i har denne støtteoperation for den Sydafrikanske regerings forslag i den Internationale Domstol, men også at hjælpe med at sprede ideen om Oasis-planen som en forhåbningsfuld fremtid for hele regionen.”

Derefter introducerede Zepp-LaRouche en kort video om løsningen for Israelere og Palæstinensere.

Foto: Fra Pastor Isaac's YouTube kanal

Støt Sydafrikas bestræbelser på at udfordre israelsk politik for at forhindre regional og global krig

Den 4. januar 2024 (EIRNS) – I en proces, der udspringer af Den Internationale Fredskoalitions indsats, deltog Helga Zepp-LaRouche i en dialog blandt religiøse ledere og aktivister for at diskutere det påtrængende behov for at forhindre den voksende Israel-Gaza-konflikt i at eksplodere i en regional og global krig.

Drabet den 2. januar på en Hamas-leder i Libanon og terrorbombningen den 3. januar af en mindehøjtidelighed på en kirkegård i Iran øger faren for, at modreaktioner afstedkommer modreaktioner, at hævn og vrede fører til mere hævn og mere vrede, at regionen – og mere til – ender med at gå op i atomrøg. Angreb og provokationer begået under falske omstændigheder kan få katastrofale følger i dette konfliktfyldte klima.

Man kan lade sig inspirere af Dietrich Bonhoeffer, den tyske lutherske præst og antinazistiske aktivist, som insisterede på, at hans religiøse pligt ikke blot var at trøste de plagede, men at forhindre det onde i at opstå. Kirken skal ikke bare "forbinde ofrene under hjulet, men sætte kæp i selve hjulet," sagde han i 1933 i opposition til Hitlers jødeforfølgelse.

En af de mest effektive måder at stikke en kæp i krigshjulet på i dag er at støtte Sydafrikas bestræbelser på at stille Israel til regnskab ved FN's Internationale Domstol for brud

på Konventionen om Folkedrab. Sydafrika, som har gjort op med apartheid på hjemmebane, har en enorm moralsk vægt i sin beslutning om at anlægge sag mod Israel ved ICJ på det grundlag, at Israels handlinger "har karakter af folkedrab, da de er begået med den fornødne særlige hensigt ... at ødelægge palæstinenserne i Gaza som en del af den bredere palæstinensiske nationale, racemæssige og etniske gruppe."

Den 30. december udsendte en gruppe organisationer, herunder Veterans for Peace, CodePink, Democracy for the Arab World Now, National Lawyers Guild og Black Alliance for Peace, blandt andre, en opfordring (se arkivlink) til at organisere andre nationer til at støtte Sydafrikas sag ved ICJ, herunder ved at indsende det, der betegnes som interventionserklæringer, for at give deres synspunkter til kende.

"Vi, de undertegnede organisationer, bifalder Sydafrikas ansøgning til Den Internationale Domstol (ICJ), der påberåber sig folkedrabskonventionen mod Israel," indledes brevet. "Vi opfordrer nu andre lande til at forstærke denne stærkt formulerede og velargumenterede klage ved straks at indgive en interventionserklæring til ICJ, også kaldet Verdensdomstolen."

I USA har en gruppe nuværende medarbejdere i præsident Bidens 2024-genvalgskampagne offentliggjort et åbent brev, der opfordrer Biden til af både moralske og valgmæssige årsager at kræve "en øjeblikkelig, permanent våbenhvile" og at "afslutte forholdene med apartheid, besættelse og etnisk udrensning, som er de grundlæggende årsager til denne konflikt." De anfører, at "som din stab mener vi, at det er både en moralsk og valgmæssig nødvendighed for dig offentligt at opfordre til et ophør af volden." De opfordrer indtrængende den siddende præsident i Det Hvide Hus til at lytte til "de to tredjedele af landet og tre fjerdedele af vores demokratiske kolleger, som støtter en våbenhvile."

Dette brev kommer i forlængelse af brevet fra 19. oktober fra

muslimske og jødiske medarbejdere på Capitol Hill, brevet fra 8. november fra mere end 500 navngivne medarbejdere i Det Demokratiske Parti og Bidens 2020-kampagne (som fungerer som udgangspunkt for brevet fra 3. januar), og brevet fra 14. november underskrevet af 500 politisk udpegede og medarbejdere fra 40 regeringsorganer, som protesterer mod Bidens støtte til Israels dødbringende politik.

Også i USA har den amerikanske økonom Jeffrey Sachs udgivet en kraftfuld artikel, der fastslår, at "Israels brutalitet i Gaza er ved at blive en reel trussel mod Israels overlevelse" og: "Den eneste vej til reel sikkerhed for Israel er fred med Palæstina." Og en gruppe demonstranter afbrød forhandlingerne i Californiens lovgivende forsamling med deres krav om våbenhvile.

Et sådant pres fra USA er nødvendigt, men vil det være nok? Den uafhængige kandidat til det amerikanske senat, Diane Sare, sagde ved en kampagneindsamling den 2. januar, at det kræver en enorm indsats at forandre USA: "Der er ikke andet, der er umagen værd. Vi har ikke noget valg."

Sare: "Hvis vi genskaber USA's anti-koloniale identitet, vil vi redde verden!"

Folk fra alle nationer kan deltage i at skabe betingelserne for en global forandring, hvor landene i det anglo-amerikanske NATO opgiver overherredømmet og påtager sig produktive opgaver for væksten af den menneskelige art, hvor regionalt samarbejde vil overtrumfe lokale konflikter, hvor menneskeheden kan lægge sin spæde barndom bag sig og fokusere på de virkelig vigtige ting i livet: videnskab, rummet, smuk klassisk kultur og vækst.

POLITISK ORIENTERING den 4. januar 2024 med formand Tom Gillesberg:
Danmark skal ikke være vasal til USA men en fri nation, som samarbejder med BRIKS+ og andre nationer

LaRouche-organisationen udgiver lovforslag: "Lov om sværd og plovjern i 2024"

Den 3. januar 2024 (EIRNS) – LaRouche-organisationen (TLO) (USA) har i dag udsendt følgende lovforslag, "The Swords to Plowshares Act of 2024", som en skitse til lovgivning, som Kongressen bør vedtage for at løse de presserende sikkerhedsmæssige og økonomiske kriser, som USA og verden står overfor.

A. Konklusioner:

1. USA's udgifter til militære våbensystemer og mobilisering til krige – som har udgjort ca. 17 billioner dollars i det 21. århundrede frem til 2023 – er langt større end landets reelle forsvars behov. Hvis Biden-administrationens “supplerende” militære anmodning på 106 milliarder dollars bliver godkendt, vil militærudgifterne i finansåret 2024 næsten nå op på 1 billion dollars.

2. En håndfuld store Wall Street-investeringsfirmaer og banker kontrollerer et halvt dusin eller flere våbenproducerende giganter – resultatet af gentagne fusioner – som er afhængige af forsvarskontrakter for 50% til næsten 100% af deres virksomheds indtægter. Omkring 80% af USA's firestjernede generaler og admiraler arbejder for våbenindustrien, når de går på pension. Dette “militær-industrielle-finansielle kompleks” afhænger af, at USA konstant er involveret i krige og truer med verdenskrig.

3. Det er en væsentlig årsag til USA's overdrevne gældsætning, som har nået 34 billioner dollars, en stigning på 54 % på fem år, og som nu langt overstiger 100 % af BNP.

4. Brugen af så store summer på militær produktion har ikke skabt produktivitetforbedringer; tværtimod har den teknologiske (eller “totale faktor”) produktivitetvækst siden 2005 i gennemsnit været mindre end 1,0 % om året, hvilket er langt under det 20. århundredes normer.

5. Det er ikke muligt og bør ikke forsøges at redde ubetalelige gældsbeløb med krig, plyndring og økonomisk krigsførelse eller ved at beslaglægge andre nationers aktiver. Nye økonomisk produktive aktiver og produktiv beskæftigelse skal skabes i stedet for krigsførelse med ødelæggelse og spild.

6. Overalt i verden venter påtrængende behov, projekter og muligheder for økonomisk udvikling – investeringer svarende til titusindvis af billioner dollars. Disse behov og

investeringer bliver overladt til Kinas Bælte- Vej-Initiativ og til BRIKS-landene. Militær produktionskapacitet kan og bør omstilles og genindrettes til at opfylde behovene.

B. Formål:

1. At vende afindustrialiseringen og forfaldet af den amerikanske økonomiske infrastruktur.

2. Opfylde behovet for nye investeringer i infrastrukturprojekter i udviklingslandene – især inden for energi, vandforvaltning, sundhedspleje og transport. Grand Inga Dam-projektet i Afrika syd for Sahara, Transaqua-projektet i Sahel og 21st-Century North American Power and Water Alliance-projektet er modeller for disse udviklingsinvesteringer.

3. Omdefinier formålet med det, der nu er “forsvar” eller militære udgifter, til kanal-, rørlednings-, tunnel- og brobygning; vandforvaltning og afsaltning; elektrificering med avancerede tredje- og fjerdegenerations atomkraftværker, gasturbine- og vandkraftværker; skabelse af moderne sundhedssystemer; komponenterne til udforskning af rummet; udvikling af ubegrænset fusionskraft og industrielle laser- og plasmaprocesser.

4. Omstil våbenhandelsvirksomhederne, der i årtier har været mobiliseret til højteknologisk krigsproduktion, til i stedet at producere kapitalgoder til højteknologisk infrastrukturudvikling. Bevar og udvid design- og produktionskapaciteten for værktøjsmaskiner og kvalificeret beskæftigelse i processen.

Bemyndigelser:

1. Opret et selskab for infrastrukturanlæg inden for det

eksisterende United States International Development Finance Corporation (DFC), for at hjælpe militære produktionsvirksomheder med at omstille sig til moderne infrastrukturopbygning og forsknings- og udviklingskontrakter.

2. Overfør så meget af det føderale forsvarsbudget, som er nødvendigt for at indgå kontrakter med større militære produktionsvirksomheder og fabrikker om de videnskabelige, teknologiske og infrastrukturelle behov for økonomisk udvikling, der er nævnt i del B, "Formål" ovenfor, til finansieringen af dette selskab; og for at finansiere underkontrakter med andre leverandører af teknologi.

3. Ophæv og luk den såkaldte "Overseas Contingency Operations" (OCO) off-budget fund; ophæv "emergency supplemental budgets" og andre udgifter, som undgår Kongressens godkendelse.

4. Stop den af forsvarsministeriet finansierede produktion af bombefly og jagerbombere med atomkapacitet og "taktiske" atomvåben, der er specielt designet til at udføre atomare førsteangreb.

Webcast: Den store korsvej i 2024

Dialog med Schiller Instituttets grundlægger og

formand Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 3. januar 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. Jeg er jeres vært, Harley Schlanger, og i dag er det onsdag den 3. januar 2024. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, kan du sende dem til questions@schillerinstitute.org.

Lad mig begynde med at ønske dig, Helga, og alle vores seere et godt nytår. Du har for nylig udsendt nogle erklæringer, hvor du tilkendegiver, at du mener, at vi har potentialet til at gøre dette år til afslutningen på seks århundreder med kolonialisme og skabe en ny, retfærdig udviklingsarkitektur. Det er tydeligvis hensigten med de handlinger, som lederne af det Globale Syd, BRIKS og så videre foretager, men det er også tydeligt, at de globale finansoligarker er indstillet på krig og enhver form for forstyrrelse, der er nødvendig for at stoppe denne proces. Det ser vi i Ukraine, i Gaza og andre steder.

Der er flere, der har skrevet til mig for nylig om, hvordan din optimisme i lyset af disse rædsler har været en inspiration for mange, så lad mig starte med et spørgsmål om det, for flere har bedt om, at jeg spørger dig: Hvordan bevarer du optimismen, når du ved, at verden ser ud til at være på vej mod undergang?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest vil jeg også ønske jer alle et godt nytår, og jeg synes, der er grund til optimisme: For jeg tror, det har meget at gøre med den prognose, som min afdøde mand, Lyndon LaRouche, kom med i august 1971, da Nixon fjernede dollaren fra guldreservestandarden og erstattede de faste valutakurser med de flydende, hvor han forudsagde, at

hvis Vesten fortsatte på den kurs, ville det føre til et nyt systemkollaps, en ny depression, en ny fascisme, en ny krigsfare – eller også ville der komme et helt andet økonomisk system. Det var i 1971, så nu har vi 2024: Det er 53 år siden. Og i en vis forstand har hele mit politiske liv i denne bevægelse været styret af ikke bare denne ene prognose, men mange andre af min afdøde mands analyser, og hvad organisationen har bidraget med i alle disse årtier. Og i en vis forstand, når man har de videnskabelige grunde til, at et bestemt system ikke fungerer, og hvorfor man er nødt til at erstatte det med et andet system, som er baseret på helt andre principper, nemlig principperne for fysisk økonomi, og ikke på profitmaksimering for nogle få, så ser man i en vis forstand ikke på hver enkelt begivenhed hver dag og siger, at dette er virkeligheden, men man ser på historiens længere bue. Set fra det synspunkt må jeg sige, at ikke alene har min afdøde mands analyse vist sig at være helt rigtig, men hans ideer og vores ideer om, hvad der skal erstatte den, bliver også mere og mere indflydelsesrige.

Det er desværre ikke blevet opfanget af Vesten, fordi USA klart afviste Lyndon LaRouches synspunkter og endda retsforfulgte ham på måder, som Ramsey Clark kaldte uden fortilfælde og eksempel, og naturligvis har Vesteuropa, der er fuldstændig under kontrol af hovedsageligt Anglosfæren, heller ikke opfanget hans forslag. Men det, man kan se lige nu, og det var også den russiske økonom Sergei Glazyevs synspunkt, er, at hvis man ser på de lande i det Globale Syd, der blomstrer og klarer sig godt, så finder man indflydelsen fra LaRouches ideer meget, meget stærkt i Kinas politik, Indiens politik og politikken i andre lande i det Globale Syd. Eftersom 2023 var et år, hvor mange ting gik forfærdeligt galt, og 2024 ser ud til at blive et år, hvor mange lande stadig er i krig, som Ukraine og Gaza, og der er mange konflikter rundt omkring i verden, så verden bliver ikke pludselig et paradys, men man kan tydeligt se, at stemmen og den politiske indflydelse fra det Globale Syd er ved at blive

meget stærkere. Det understreges blandt andet af, at Rusland overtog formandskabet for BRIKS-Plus for to dage siden, den 1. januar, og jeg tror, der er artikler selv i de vestlige medier, hvor de hader at indrømme det, men de kan ikke komme uden om det, der siger, at alle Vestens beregninger for at besejre Rusland – eller som den tyske udenrigsminister Baerbock altid sagde, "ruinere Rusland" – er slået fuldstændig fejl! Fordi de var baseret på ideologisk ønsketænkning, men ikke på realiteterne i situationen. Så jeg mener, at Rusland har udviklet sig til en stærk stat. Det har masser af venner i det Globale Syd, og BRIKS-processen er meget lovende og giver håb om, som du sagde, at 600 års kolonialisme virkelig er ved at være forbi, og at de vil blive erstattet af et system, der respekterer suveræniteten hos alle medlemmerne af dette nye flertal, og som har en politik om ikke-indblanding i de interne anliggender; respekterer de forskellige sociale systemer, men især fortsætter med ideen om, at verdenspolitik ikke er et nulsumsspil; men at man kan arbejde i den andens interesse og omvendt, og at det betyder, at det fælles bedste for alle skrider frem.

Så jeg tror, vi befinder os i en meget, meget vigtig historisk forandring, og jeg finder det meget vigtigt, at borgerne i Nord, eller Vesten, USA, Europa, ikke ser på den Globale Majoritet som noget, der skal frygtes eller inddæmnes, eller som en ny fjende, for det er de ikke! Jeg tror, at hvis vores politiske liv var en smule mere rationelt og sundt, ville alle være fuldstændig ovenud lykkelige over, at de lande, der repræsenterer det store flertal af den menneskelige art, nu endelig er på vej til at blive mellemkomstlande; at ekstrem fattigdom vil blive udryddet; og at folk i den Globale Majoritet har håb om at få et tilfredsstillende liv, som tidligere kun folk i USA og Europa havde, da de stadig fulgte fornuftige principper, vel at mærke.

Så objektivt set er der faktisk grund til optimisme. Naturligvis skal vi ikke være blinde for faren ved krig, men

jeg er ikke så overbevist om, at den neoliberale ordens strateger er så kloge, for hvis man ser på deres succesrate – hmm – så var den ikke så stor: Afghanistan, en total fiasko; Ukraine ser nu ikke anderledes ud end Afghanistan, og det stakkels ukrainske folk erkender langsomt, at de måske er blevet brugt som brikker i et meget større strategisk spil mod Rusland og underforstået mod Kina.

Jeg tror heller ikke, at befolkningerne i landene i det Globale Nord er identiske med deres regeringer. Hvis man for eksempel ser på meningsmålingerne, hvor stor opbakning G7-regeringerne har, så tror jeg, at den såkaldte "gadelys"-koalition [med henvisning til SPD, FDP og De Grønne] i Tyskland er helt nede i meningsmålingerne: I Sachsen for eksempel, hvor der er valg i år, ligger FDP på 1% – de er stadig en del af koalitionsregeringen, men de ligger i den delstat på kun 1%. Socialdemokratiet ligger på 3% – det betyder, at de ikke engang ville komme ind i parlamentet mere!

Borgerne i landene i det globale Nord leder virkelig efter et alternativ, og jeg tror, at når først de meget klart erkender, hvad der er hensigten med landene i det Globale Syd, at det ikke er imod dem, og ikke imod Nord, men imod visse levn fra kolonialismen, som blev udført af disse institutioner, så tror jeg, at vejen kan gøres klar for et samarbejde mellem folkene i det Globale Nord og dem i det Globale Syd.

Så alt taget i betragtning mener jeg, at der absolut er håb om, at vi vil få en bedre fremtid.

SCHLANGER: Ikke overraskende handler en række af de spørgsmål, vi får, om, hvordan man organiserer folk, så de kan forstå det her. Så igen, du kan sende spørgsmål til questions@schillerinstitute.org.

Her er et spørgsmål fra Thomas, en af vores faste korrespondenter. Han sagde: "Flertallet i Vesten er enige med dig i, at de er fortvivlede over de uretfærdigheder, som

Vesten begår, men de er bange for at miste deres job, hvis de siger noget. Hvordan skal vi gribe det an?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, man er nødt til at være en lille smule opmærksom; ikke være skødesløs. Jeg tror, at det problem, vi tager fat på, er reelt: Vi har oplevet det mange gange. Men jeg tror, at de sociale medier er meget nyttige, der er mange grupper, man kan melde sig ind i. Bliv aktiv, og lige nu kan jeg for eksempel kun tale om Tyskland, men den 8. januar vil der være massive demonstrationer i mange byer og på føderalt niveau, hvor landmænd, lastbilchauffører, lokomotivførere og mange andre fra transportsektoren planlægger en massiv protest mod regeringens nuværende nedskæringer i alle disse sektorer. Så jeg vil foreslå, at hvis du er i Tyskland, så deltag i det; hvis du er andre steder, så prøv at komme i kontakt med folk, der er bekymrede for, at regeringens politik bliver sat på en bedre kurs. Og nogle gange er folk bange for de forkerte ting: Det, du virkelig skal være bange for, er, at hvis det ikke lykkes dig at ændre politikken; og Harley, du nævnte tidligere, at der er en krigslyst: Der er Macron og hans nytårstale – og han er ikke engang den værste af dem – han sagde, at der skal ske en militarisering af Europa, at Europa skal have en militærpolitik og et militærbudget, og naturligvis er de alle sammen enige om, at de er bange for, at Trump kan blive præsident igen i 2024, og at Europa under de omstændigheder skal befæstes og tage sig af sit eget forsvar. Det er stadig det gamle aksiom!

For hvis vi siger, at vi går sammen med Rusland, Kina og den Globale Majoritet i opbygningen af dette nye økonomiske system, så har du ikke en fjende: Det er simpelthen en helt forkert idé! Og i mange andre lande, i Sverige, siger folk, at der vil være krig med Rusland på svensk territorium om et par år! I Finland siger de endda, at det vil være om to år! Vores forsvarsminister Pistorius siger, at Tyskland skal blive "krigsparat"! Jeg mener, det er virkelig meget slemt! Jeg

mener, at denne form for forsøg på at militarisere vores økonomier er meget farlig, og vi bør modsætte os den. Det er det, du skal være bange for. Så jeg tror, det er bedre at løbe en vis risiko ved at blive politisk aktiv, end at sidde der og ikke gøre noget; og så ende i en situation, der virkelig kunne være en komplet katastrofe.

Så jeg kan kun sige, som Schiller sagde i De æstetiske breve, at da gudinden Athene kom til Jorden, var hun fuldt bevæbnet med visdom, og hun sagde: "Vov at være vis," og handl så på det grundlag. Takket være det mod kan man flytte meget.

SCHLANGER: Vi har fået tilsendt et digt, som jeg vil videresende til jer, skrevet af den afdøde pave Johannes Paul II, om hvad man kan gøre, hvis man arbejder for krigsmaskinen og ikke nødvendigvis føler sig ansvarlig for krigene, men indser, at de er det. Det blev sendt til os af en pensioneret præst, Bob Cushing, som er en af lederne i sammenslutningen af amerikanske katolske præster. Og her er, hvad han skriver om det:

"Det er tydeligvis ikke nok at fortsætte med at støtte den nuværende tavshedspropaganda, som gør det muligt for folkemordet i Gaza at fortsætte. Folk er nødt til at blive rystet i deres grundvold og vågne op! At se nyhederne hjælper ikke meget, men gør det snarere muligt for folk at finde sig i det.

"Hvad kan vi gøre for at vække hinanden i deres internationale samvittighed, for at tage fat på det nuværende øjeblik?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kommer til at tænke på to ting med det samme. For det første var der en utrolig prædiken af en protestantisk evangelisk præst fra Betlehem. Hans navn er pastor Munther Isaac. Og hele den gudstjeneste er optaget på video, og jeg vil foreslå, at vi lægger linket til denne video under webcastet, og at alle I, der ser dette webcast, virkelig spreder denne video vidt og bredt. For den er helt ærlig, den

er hjerteskrærende, og hvem bliver ikke rørt af det, som disse mennesker, denne præst og andre, der også taler, siger. Han beskylder verden for at være tavs, han beskylder kirkerne for at være tavse over for det, der sker i Gaza.

Så jeg vil foreslå, at man organiserer sig med denne video, og det er bestemt noget, alle kan gøre. Og den anden ting er, at den 10. og 12. januar, dvs. i slutningen af næste uge, vil Den Internationale Domstol begynde at reagere på den sydafrikanske regerings sagsanlæg mod Israels regering for at begå folkemord i Gaza. Og da både Sydafrika og Israel har underskrevet konventionen om folkedrab, vil den blive behandlet, og en talsmand for den israelske regering har allerede sagt, at de vil svare på det – de vil naturligvis afvise det totalt og sige, at det er latterlige, absurde anklager, og de vil fortælle deres historie.

Men bortset fra det, i betragtning af at hele verden har holdt øje med, hvad der foregår i Gaza, tror jeg ikke, det kan undertrykkes, og jeg mener, det vil være en meget nyttig flanke for flere mennesker i Vesten i særdeleshed, hvor medierne har været ekstremt ensidige, til at finde ud af, hvad der faktisk foregår. Desuden synes jeg, det er ret interessant, at det er Sydafrika, som er medlem af BRIKS, der tager det moralske ansvar for at bringe denne sag for Den Internationale Domstol, og at det ikke kommer fra Vesten. Det viser, hvordan det moralske lederskab allerede har flyttet sig. Og jeg tror også, at det vil være meget nyttigt at sprede det, der kommer ud af den begivenhed i næste uge.

Så der er mange ting, man kan gøre. Du kan også slutte dig til International Peace Coalition, som vi forsøger at opbygge til en international fredsbevægelse, der forsøger at overvinde adskillelsen mellem de mange grupper, der alle kæmper individuelt, men de er ikke forenede. Jeg tror, at der lige nu er mulighed for virkelig at lægge løsningerne på bordet: Jeg har allerede nævnt den sociale gæring, fordi vi cirkulerer og arbejder på det i mange lande, en lov, lovgivning til at

omstille det militær-industrielle kompleks til civil produktion for økonomisk produktion til det fælles bedste. Så du kan slutte dig til den kampagne, få denne lovgivning ud til kongresmedlemmer, parlamentarikere og andre folkevalgte og hjælpe os med at opbygge presset: For USA alene har allerede brugt 17 billioner dollars på militærudgifter i de 15 år i det nye årtusinde, og du kan være sikker på, at alt dette set fra et realøkonomisk synspunkt er et komplet spild. Fordi det ødelægger aktiver, som kunne bruges til infrastruktur, skoler, hospitaler og alle mulige andre ting, og det bruges bare til destruktive formål. Så en omlægning af det, eller en meget stor del af det, vil jeg sige – du ved, du har måske brug for et vist minimum for at opretholde nogle defensive foranstaltninger, som hvert land bør have i denne nuværende periode – men jeg vil sige, at 90% af det er fuldstændig overflødigt og kun rettet mod profitskabelse, og det bør omlægges. Så vær med i den indsats: Det ville også være meget vigtigt.

SCHLANGER: Jeg bør nævne, at vi modtog en kommentar fra en nigeriansk-amerikansk kontakt; du nævnte landbrugsdemonstrationerne i den kommende uge i Tyskland. Han sagde, at de i Nigeria holder meget nøje øje med de tyske landbrugsprotester, og jeg tror, det er noget, der er ved at brede sig til hele Europa.

Helga, her er et spørgsmål fra en amtskommisær i Minnesota, en af vores gamle venner, Bob Van Hee, som fortæller, hvad du tidligere har sagt om Lyns skrifter og arbejde gennem de mange, mange år. Han sagde, at "de fleste kongresmedlemmer og senatorer ser ud til at være hjernedøde," men han sagde, "vi har al denne fantastiske information" fra de 35-40 år, han har været aktiv, "en enorm samling af alt dette, som vi udgiver, bør gøres tilgængelig for offentligheden. Er der nogen måde at få alle disse værdifulde oplysninger ud til borgerne overalt?"

ZEPP-LAROUICHE: Mener du Lyns skrifter? Er det spørgsmålet? Åh, ja! Jeg har meget gode nyheder: Først og fremmest har vi

LaRouche Legacy Foundation. Vi har LaRouche-biblioteket, og du bør gå ind på hjemmesiden – der er en hjemmeside for det, og vi uploader flere og flere artikler og videoer, og det vokser meget pænt. Og vi er ved at udgive det andet bind af LaRouches skrifter. Den første var mere generelle skrifter om økonomi. Denne gang er det meget fokuseret på kultur, på musik, på poesi, på andre skrifter om kultur. Og jeg kan kun foreslå, at du hjælper os med at gøre dette bibliotek kendt, for det er en enorm ressource for professorer, studerende, folkevalgte og alle andre, der virkelig ønsker at finde løsninger. Du vil opdage, at Lyndon LaRouches værker er en utrolig skat, og vi bør også lægge linket under denne webcast.

SCHLANGER: OK, det vil vi gøre. Her er et spørgsmål fra en, der følger den amerikanske valgkamp meget nøje, og det faktum, at Kongressen nu er helt fast besluttet på ikke at give flere midler til Ukraine. Men han påpeger, at han har hørt, at der er et forsøg på at stjæle de 300 milliarder dollars, der er beslaglagt fra Rusland, dvs. russiske aktiver, og give dem til ukrainerne. Og han stiller spørgsmålet: "Kan de slippe af sted med det? Betyder det, at andre lande i Europa kan beordre deres banker til at give de russiske penge til Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er bange for, at det kan ske, eftersom de nuværende regeringer i Europa for det meste er ret ryggesløse. Hvis man for eksempel ser på, hvordan den tyske regering reagerede på sabotagen af Nord Stream-gasledningen fra Rusland til Tyskland, som er i gang med at ødelægge den tyske økonomi i dette øjeblik, kan man sige, og ingen reaktion fra kansler Scholz. Jeg mener, det er virkelig ynkeligt, hvis du spørger mig! Så jeg forventer ikke meget modstand på det punkt. Jeg håber, jeg tager fejl, men det er min opfattelse.

Men jeg læste tidligere i dag en udtalelse fra en russisk topanalytiker, som sagde, at russerne absolut har været i stand til at kompensere fuldt ud for disse 300 milliarder dollars, simpelthen ved at øge eksporten af olieindtægter. Så de har fuldt ud været i stand til at kompensere for det, fordi

ideen om sanktioner er slået helt fejl. Rusland har simpelthen reorienteret sig mod Asien, mod øst og syd, og de klarer sig økonomisk meget bedre med hensyn til vækstrater end hele Vesten tilsammen! Så den politik er endnu et eksempel på en boomerang og tilbageslag og fejlberregning fra Vestens side. Men jeg tror også, at den er ekstremt kontraproduktiv for alle, der ønsker at forfølge amerikanske interesser.

Det har udløst en optrapning af af-dollariseringen, fordi alle landene i det Globale Syd, når de ser på det, udbryder: "Åh, 300 milliarder dollars fra Rusland er blevet konfiskeret; 9 milliarder dollars fra Afghanistan er blevet konfiskeret. Måske er amerikanske banker og europæiske banker ikke så sikre – måske skulle jeg ikke have mine penge i dollars." Så den enorme proces med af-dollarisering er blevet fremskyndet, en masse handel i de lokale valutaer har erstattet handel i dollars; og jeg ville ikke blive overrasket, hvis forslaget om ikke bare at handle i andre valutaer end dollaren, men også rent faktisk at bevæge sig hen imod en ny, international reservevaluta kunne blive til virkelighed, eller i det mindste gøre enorme fremskridt i løbet af dette år. Så jeg synes igen, at dette var en meget dum politik, for hvis USA og Vesten holder op med at respektere international lov, og denne konfiskation er et eksempel på det, skal de ikke blive overraskede, hvis folk drager deres konklusioner og siger, at dette er for farligt at beskæftige sig med.

Så jeg kan kun sige, at de vestlige institutioner virkelig bør tænke over, at det måske er klogere at justere nogle politikker i den retning, vi taler om her, i stedet for at fortsætte på konfrontationskursen.

SCHLANGER: Et lignende spørgsmål kommer fra New Zealand, hvor nogen skriver: "Jeg har hørt om det ukrainske angreb på Rusland i de seneste dage, og også det israelske mord på en Hamas-leder i Beirut. Jeg er meget bekymret for, at det vil føre til en optrapning. Hvad skete der med ideen om international lov?" Og i den forbindelse er det også værd at

bemærke, at vi har foreløbige rapporter om et angreb på en march på en kirkegård i Iran i dag, med et stort antal tilskadekomne. Så har du nogen kommentarer til det, Helga? Ser det sådan ud? Det afspejler den totale desperation hos etablissementet i Vesten.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det gør det. I tilfældet med krigen i Ukraine er det nu ikke længere noget, der skal debatteres, men det er en fastslået kendsgerning, at den berømte ukrainske modoffensiv slog fuldstændig fejl; at ideen, som hovedsageligt også kommer fra den britiske regering, om at krigen i Ukraine skal fortsætte i mindst et år mere – med hvem? Jeg mener, der er rygter, og det er meget svært at verificere og bekræfte alle disse nyheder, fordi de kommer fra et krigsområde, og der ikke er nogen uafhængig bekræftelse; men der er rygter om, at der endda var et bankkrak i Ukraine, da nyheden cirkulerede om, at der ville blive indkaldt endnu 500.000 mennesker som en reserve. Nu har de allerede bragt alderen op til den øvre grænse for pensionsalderen. Der er folk, der ikke længere er i stand til at kæmpe. Jeg mener, det er helt væk, og jo hurtigere man bevæger sig mod en diplomatisk løsning, tror jeg, at det faktisk, at Boris Johnson saboterede potentialet for det i marts-april 2022, måske også er tilfældet for Den Internationale Domstol: For hvis man forhindrer en fredelig afslutning på en krig, bør det også være en krigsforbrydelse.

Jeg tror, at faren er, hvad general Harald Kujat (pensioneret) allerede har sagt i en artikel, som han udgav sammen med tre andre personer – Horst Teltschik, Hajo Funke og Peter Brandt – at NATO står foran beslutningen om enten at gå efter en diplomatisk løsning med det samme, eller at faren er for en eskalering. Lige nu skal man bestemt ikke frygte en optrapning fra Ruslands side, for de klarer sig ganske godt under de forfærdelige omstændigheder, som en krig er, men der er en fare for en optrapning. Så det er noget, man skal være helt klar over, og det samme gælder naturligvis for Sydvestasien, hvor mordet på Hamas-lederen i Libanon. Jeg tror, Nasrallah

vil holde en tale i dag, måske mens vi taler sammen nu. Det forventes, at han ikke vil gå ind for en udvidelse af krigen, men angrebet i Iran er – jeg kender ingen detaljer om, hvem der er den potentielle skyldige – men der er et klart forsøg på at udvide krigen, at udvide den til Hizbollah, til Libanon, til Iran; men situationen i selve Israel er også meget i forandring, fordi højesteret har afgjort, at Netanyahus beslutning om at nedlægge højesteret ikke accepteres. Og jeg tror, det giver en masse opbakning til de mange mennesker, der demonstrerede mod Netanyahu i måneden før Hamas-angrebet den 7. oktober, mennesker, der havde protesteret mod Netanyahus retsreform – så man kan kun håbe, at oppositionen indefra Israel, jeg tror, Netanyahu har omkring 15% støtte tilbage, hvilket ikke ligefrem er meget.

SCHLANGER: Det sidste spørgsmål, jeg fik, handlede netop om dette emne og om den israelske højesterets afgørelse, der kan udløse en ny optrapning mod Netanyahu. Spørgsmålet, de stiller, er: "Kunne Netanyahus modstandere i Israel ikke bringe hans regering til fald? Og hvis det er tilfældet, er det så muligt, at den tendens, der lå bag Rabin og ideen om at søge en omfattende fredsløsning med palæstinenserne, er det noget, der er afsluttet med denne krig, eller er det noget, der kunne dukke op igen?"

ZEPP-LAROUCHE: Tja, man kunne håbe, at det ville dukke op igen. Situationen i Gaza og den nu åbne indrømmelse af, at målet med det hele var etnisk udrensning, at fjerne alle palæstinensere fra Gaza, fra Vestbredden, tvinge dem til andre lande, til Egypten, til Jordan – hvilket disse lande nægter – det er blevet så absolut kendt for verden nu, at jeg mener, at en meget grundlæggende ændring af hele politikken i Sydvestasien er påkrævet. Det er derfor, vi har presset så meget på med ideen om Oasis-planen, som var en økonomisk udviklingsplan, der blev foreslået af min afdøde mand i 1975, og som stadig er absolut gyldig: At man er nødt til at have en helt anden tilgang. At der skal være en tostatsløsning.

Personligt mener jeg ikke, at man uden en tostatsløsning kan rette op på de forfærdelige ruiner og ar, som alt dette har forårsaget; men man er nødt til at ændre miljøet, man er nødt til at skabe økonomisk fremgang for alle.

Regionen er hovedsageligt ørken, og der er mangel på vand. Hvis man havde den slags forslag om at bygge kanaler mellem Middelhavet og Det Røde Hav og Det Døde Hav, kunne man bruge disse kanaler til massiv afsaltning af vand, have landbrug, skovrejsning, bygge infrastruktur, bygge nye byer og gøre hele regionen til det, den historisk var, nemlig knudepunktet for den gamle Silkevej og nu med Den Nye Silkevej og Bælte & Vej Initiativet, og det faktum, at Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran trods alt for to dage siden er blevet fuldgyltige medlemmer af BRIKS-Plus. Og derfor er potentialet for, at BRI udvides til hele Sydvestasien, et meget realistisk perspektiv; og man kunne inddrage Tyrkiet i dette, som ønsker at være en del af Den Nye Silkevej. Man kunne begynde at genopbygge Syrien, Yemen, Irak og Afghanistan. Hvis man havde en udviklingsplan for hele området, praktisk talt fra Indien til Middelhavet, fra Kina til spidsen af Yemen, med andre ord hele Sydvestasien som en integreret del af den økonomiske udvikling i Bælte & Vej Initiativet, kunne man indgyde håb i alle de forskellige befolkninger.

Jeg tror, at det fælles udviklingsperspektiv er den eneste måde, hvorpå man kan håbe på fred i fremtiden, og det er derfor, vi bør fremme denne Oasis-plan som en del af et generelt fredsinitiativ i Mellemøsten for at løse denne konflikt for altid.

SCHLANGER: Helga, jeg har en sidste bemærkning fra Diana, som er en af vores trofaste fans fra Canada: Hun ønsker dig et godt nytår, og hun sagde: "Hvis Storbritannien og USA ønsker, at krigen i Ukraine skal vare et år mere," er hendes synspunkt, at de bliver nødt til at sende deres egne soldater, fordi Ukraine allerede har mistet så mange. Og hun sagde: "Til

hvad?" Hun er enig med dig: Dette kunne have været afgjort på et tidligt tidspunkt.

Med det, Helga, har vi dækket en masse i dag. Folk kan gå ind på vores hjemmeside. Der er Helgas julebudskab. Vi vil udgive mere om omlægningen af det militær-industrielle-finansielle kompleks. Og hold øje med, hvad der foregår i dit lokalsamfund! Der er demonstrationer, der er folk, der bevæger sig for at bringe sandheden frem i lyset.

Og Helga, endnu en gang tak, fordi du var med i dag, og vi ses igen i næste uge!

ZEPP-LAROUCHE: Ja, og meld dig ind i Schiller Instituttet! Det er den bedste måde at blive politisk aktiv på.

Invitation til international ungdomsdialog den 20. januar med Helga Zepp-LaRouche

2024 og 2074: Et nyt paradigme for de næste halvtreds år

Gratis Zoom møde

20. januar 2024, kl. 17 dansk tid

Tilmelding:

2024 and 2074: A New Paradigm for the Next Fifty Years –

*International Youth Dialogue with Helga Zepp-LaRouche
(nationbuilder.com)*

1. januar 2024 (EIRNS) – Den næsten enstemmige afstemning den 8. december i FN's Sikkerhedsråd om en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza, som svar på FN's generalsekretær António Guterres' historiske påkaldelse af artikel 99 i FN-pagten, er en erklæring om en fælles hensigt for verden som helhed. Den Globale Majoritet ønsker at leve op til formålet med FN-pagten: At gøre en ende på krigens svøbe og at fremme alle menneskers universelle ret til fredelig udvikling. Men USA's og Storbritanniens regeringer, der domineres af det militær-finansielle kompleks med centrum i Wall Street og City of London, har åbenlyst modsat sig international lov og blokeret for, at FN kunne gribe ind for at stoppe Israels folkemorderiske krig mod Gaza.

Krisen i Sydvestasien er blot ét udtryk for en usædvanlig farlig global strategisk situation. Er vi ikke i de indledende faser af en tredje verdenskrig, som hurtigt kan udvikle sig til et atomart ragnarok, hvis vi ikke formår at etablere en sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er egnet til at tjene menneskehedens fælles interesser? Krigsmagernes herredømme må bringes til ophør, fordi det truer menneskeheden. Den eneste måde, hvorpå USA og Europas nationer kan redde deres økonomier fra det transatlantiske finanssystems systemiske sammenbrud, er ved at "omstille" den industrielle kapacitet i det enorme militær-finansielle kompleks, der nu spilder disse ressourcer – og billioner af dollars om året – og bruge det til at skabe den fysiske økonomiske styrke til global udvikling. Hvis vi vil undgå at genopleve Weimars hyperinflationskrise, så må vi hellere smede vores damoklessværd om til højteknologiske plovjern – de højhastighedstog, kontinentale vandforsyningssystemer, atomkraftværker og videnskabelige og industrielle faciliteter på månen, som vi får brug for i de næste to generationer.

Regeringerne i Kina, Rusland og andre nationer har bidraget

med deres unikke opfattelser af de principper, der skal anvendes for at sikre menneskehedens fælles overlevelse og fremskridt. Disse forskellige forslag, som blev fremsat direkte af den kinesiske præsident Xi Jinping i ideen om et "globalt fællesskab med en fælles fremtid" og af den russiske præsident Vladimir Putin i en tale i Valdai Discussion Club i oktober 2023, er bidrag til en virkningsfuld global dialog. Nationer i den såkaldte "Globale Majoritet", der er forbundet med BRIKS-Plus, Shanghai Cooperation Organization, Den Afrikanske Union og andre sådanne organisationer, er fast besluttet på at afslutte over 500 års vestligt kolonihæredømme. Hvis vi som art skal kunne navigere i epokeskiftet med succes, skal dialogen udvides til at omfatte større institutioner i Vesten – og endog fornuftige medlemmer af etablissementet; dem der er klar til at lægge hybris til side, indrømme de vestlige leders fejl, der førte til den strategiske krise, og tage modige skridt til at afslutte dominansen af et malthusiansk oligarki. Hvis de vestlige nationer ville vende tilbage til den humanistiske tradition, der kendetegnede den Gyldne Renæssance, den Westfalske Fredstraktat og grundlæggelsen af den amerikanske republik, ville en sådan forandring blive budt velkommen med åbne arme af resten af verden.

I november 2022 gav Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af det internationale Schiller Institut, sit eget bidrag til denne globale dialog med præsentationen af sine "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur". Dette forslag afspejler og indeholder de revolutionerende metoder inden for fysisk økonomisk videnskab, som fru Zepp-LaRouches afdøde mand, den amerikanske økonom og statsmand Lyndon H. LaRouche, Jr., opdagede og var pioner inden for. Hendes afsluttende tiende princip søger at gøre det, som tidligere modeller for international orden endnu ikke har opnået: at etablere et tilstrækkeligt filosofisk grundlag for denne orden. Hun foreslår: "Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i

stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers' lovmæssighed er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.”

Når vi tænker på rædslerne i Gaza, såvel som i Sudan, og på de israelske regeringsembedsmands påstande om, at deres udvalgte mål er “menneskelige bæster”, er tiden inde til at sige med én stemme: “Der findes ingen menneskelige bæster, for menneskeheden er den eneste kreative art.”

Schiller Instituttet inviterer verdens unge til at deltage i en fri dialog med Helga Zepp-LaRouche, der afholdes lørdag den 20. januar 2024 kl. 11:00 (EST – kl. 17 dansk tid). Formålet med denne dialog er at bringe unge kræfter sammen for at diskutere, hvad unge kan gøre for at bidrage til et nyt, retfærdigt paradigme i menneskelige relationer.

Hvor vil menneskeheden være i 2074? Vil det være lykkedes os at skabe en æra med harmonisk opdagelse og udvikling? Lad os studere de bedste ideer fra hver civilisation i dialog med hinanden og få verdens regeringer til at indfri det potentiale, der ligger i disse skatte, ved at gennemføre en politik, der er udformet til at udrydde fattigdom, uddanne alle mennesker og udvide menneskets forståelse af sin rolle i universet. For at nå disse mål beder vi dig være med til at organisere denne online dialog. Den vil blive afholdt på Zoom med simultantolkning til spansk, tysk og fransk.

Tilmelding:

*2024 and 2074: A New Paradigm for the Next Fifty Years –
International Youth Dialogue with Helga Zepp-LaRouche
(nationbuilder.com)*

For yderligere information, kontakt os venligst på: 5357 0051

Den store korsvej i 2024

Den 1. januar 2024 (EIRNS) – Der har ikke været mange, om nogen, år, der begyndte så tumultarisk som det nuværende. Ved indgangen til 2024 oplever vi krige over hele kloden, ubeskrivelige mængder af lidelse og ødelæggelse, kombineret med dysfunktionelle regeringer og institutioner overalt. På trods af hvor dramatiske disse begivenheder kan virke, er de faktisk mindre betydningsfulde end den meget større proces, som de afslører: Afslutningen på det moderne neokoloniale verdenssystem. Som EIR har påpeget siden Lyndon LaRouches idé og forslag i 1970'erne om Den Internationale Udviklingsbank som kernen i et nyt, antikolonialistisk system, er denne proces det egentlige skuespil på historiens scene, på trods af at de fleste andre ikke anerkender dette faktum.

Hvad enten det drejer sig om Ukraine-Rusland, Gaza-Palæstina eller det nylige forsøg på en konflikt mellem Venezuela og Guyana, må politikken for endeløse imperiale krige modsvares af deres løsningskoncept, nemlig fred og økonomisk udvikling. Der er ikke en eneste af disse konflikter, eller nogen anden i verden, som ikke kunne løses, hvis USA opgav sit engagement i dette døende neokoloniale system, og i stedet arbejdede sammen med andre nationer, især Rusland og Kina, for at skabe en varig fred. Denne proces kunne hurtigt begynde med omstillingen af den enorme kapacitet i nutidens militær-finansielle kompleks – som EIR beskrev den 14. december – til i stedet at producere de materialer, som en verden med over 8 milliarder mennesker i dag har desperat brug for.

Denne kontrast kan tydeligt ses, da fem nye medlemmer

officielt sluttede sig til BRIKS i mandags, hvoraf fire er direkte berørt af det igangværende angreb på Gaza – Egypten, Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater. Vil dette nye år bringe ny inspiration og drivkraft til at løse denne slags vanskelige konflikter gennem dialog, forståelse og fremtidens tankegang? Eller vil verden fortsat blive trukket gennem den fejlslagne tankegang om militarisering, rå styrke og hævn for tidligere begivenheder?

Ukraines angreb på Belgorod i Rusland den 30. december, som dræbte 24 og sårede mere end 100 civile, viser, hvor meget det haster med at løse dette spørgsmål. Storbritannien og USA nægter tydeligvis at opgive deres mål i den ukrainske krig, på trods af at Ukraine kun er som et skelet af sin tidligere eksistens. Som den russiske præsident Putin præcist beskrev den 1. januar: "Pointen er ikke, at de [Vesten] hjælper vores fjende, men at de er vores fjende. De løser deres egne problemer med [Ukraines] hænder, det er hvad det hele handler om."

Samtidig er dette virkelig et tegn på desperationen i dette hensygnende system. På en pressekonference med den britiske udenrigsminister, David Cameron, den 7. december sagde USA's udenrigsminister, Blinken, at over 90% af vores "investeringer" i Ukraine faktisk er blevet i USA og har skabt jobs hos vores våbenproducenter, "så det har også været en win-win, som vi er nødt til at fortsætte med." Columbia-professor Jeffrey Sachs kritiserede dette sludder og sagde: "Det faktum, at Blinken griber til dette ... viser desperationen. De kunne ikke vinde ved hjælp af fakta: De løj om årsagerne til krigene; de løj om krigenes forløb; de løj om krigenes militære og civile katastrofer; de tabte argumentet om, at dette er i USA's interesse i forhold til udenrigspolitik eller sikkerhed eller noget i den stil. Og så tyede de til den desperate sidste udvej med at sige, at I har fabrikker i jeres distrikt, som om det er den bedste måde at bruge det amerikanske folk, knowhow og teknologi på."

I den sammenhæng er vi glade for at kunne meddele, at EIR kan fejre sit 50-års jubilæum i 2024, en stolt præstation, fordi EIR konsekvent har leveret kritisk indsigt og klarhed, som har været afgørende for borgere, der er interesserede i at gøre noget i en farlig verden. Det er vigtigere nu end nogensinde, at et overordnet strategisk udsigtspunkt bliver forstået af mange. Der er ved at ske et skift, hvilket antydes af den voksende accept af Lyndon LaRouches navn. Mens hans navn i lang tid blev anset for at være for farligt at associere sig med, er mange, der nu ser på de begivenheder, der udfolder sig i verden, ved at indse, at LaRouches navn ikke kun blev plettet med urette i løbet af de seneste årtier, men at hans ideer og opdagelser rummer nøglen til at løse nutidens krise.

I dette nye år er det vigtigt at minde os selv om, og om nødvendigt bevidst genopdage, at problemerne i verden kan løses. Mennesket blev skabt i Skaberens levende billede, imago viva Dei, og er ikke blot et dyr på marken, som er bestemt til at acceptere den skæbne, der bliver tildelt os. I dag, mere end nogensinde, skal fremtiden skabes, som en bevidst handling af i det mindste en betydelig del af samfundet. Det er vores job at gøre netop dette, og et godt sted at starte er det presserende behov for at omstille og nytænke nutidens oppustede militær-finansielle kompleks, før den næste krig bliver vores sidste.

Foto: Kevin Schmid / Unsplash

Kraftfuld 'Erklæring om

Samvittighed og bekymring fra globale intellektuelle om folkemordet i Gaza' cirkulerer over hele verden

Ikke korrekturlæst

31. december 2023 (EIRNS)-Richard Falk, FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i de palæstinensiske områder, der har været besat siden 1967 (2008-2014), professor i international lov emeritus, Princeton University, udgav den 18. december "Declaration of Conscience and Concern of Global Intellectuals on Gaza Genocide" på Change.org. I sit opslag på sin hjemmeside skrev Falk, at erklæringen var "udarbejdet af Ahmet Davutoglu og undertegnede, med hjælp fra Abdullah Ahsan og Hilal Elver, for at få underskrivere fra hele verden." Ahmet Davutoğlu, den første underskriver, er tidligere udenrigsminister og premierminister i Tyrkiet; Abdullah Ahsan er professor i historie ved Det Internationale Islamiske Universitet i Malaysia og Istanbul Şehir University i USA; og Hilal Elver er professor i folkeret og FN's særlige rapportør om retten til mad (2014-2020) i Tyrkiet. Erklæringen er underskrevet af mere end 100 fremtrædende pensionerede diplomater, regeringsembetsmænd og topakademikere, med en meget stor repræsentation af lande fra den Globale Majoritet. Nogle velkendte navne på listen er Ray McGovern, aktivist, Veterans for Peace, tilhænger af antikrigsgruppen Not in Our Name, USA; Mahathir Mohamed, tidligere premierminister i Malaysia; og Chandra Muzaffar, præsident for International Movement for a Just World (JUST), Malaysia.

Erklæringen noterer sig, at Israels regering genoptog det folkemorderiske angreb på Gaza efter en kort pause og ignorerede de ivrige opfordringer fra verdensomspændende

protester, såvel som moralsk, religiøs og politisk autoritet: "Genoptagelsen af denne militære kampagne, som Israel fører mod civilbefolkningen i Gaza, er en afvisning af FN's autoritet, af lov og moral generelt og af simpel menneskelig anstændighed... Den fælles godkendelse af Israels handlinger fra de førende liberale demokratier i det Globale Vesten, især USA og Storbritannien, forstærker vores angst og afsky...." Den fortsætter: "Vi beklager, at disse regeringer fortsætter med at give generel støtte til Israels erklærede hensigt om at forfølge sine kampmål, som indebærer alvorlige krigsforbrydelser, som Tel Aviv ikke engang ulejliger sig med at benægte..."

Erklæringen fortsætter med at bemærke den ekstreme humanitære nødsituation, som udfordrer FN-systemet til at reagere tilstrækkeligt, og roser de nødhjælpsorganisationer, der udbreder hjælp og kræver genoprettelse af vital infrastruktur. Erklæringen foreslår, at FN's Menneskerettighedsråd handler nu og nedsætter en højt profileret ekspertkommission, som får mandat til at fastslå fakta og jura i forbindelse med Hamas-angrebet og Israels militære operationer i Gaza siden 7. oktober 2023, og at den derefter kommer med hensigtsmæssige anbefalinger. Underskriverne fortsætter: "Vi ser også situationens desperation som et ansvar for regeringer, internationale institutioner og civilsamfundet til at handle såvel som at tale og bruge deres diplomatiske og økonomiske evner til det yderste med det formål at bringe volden i Gaza til ophør øjeblikkeligt!"

De konkluderer: "Som underskrivere af denne erklæring opfordrer vi utvetydigt til en øjeblikkelig våbenhvile og indledning af diplomatiske forhandlinger under respekterede og upartiske forhold med det formål at afslutte Israels lange og kriminelt voldelige besættelse af Gaza, Vestbredden og Østjerusalem. Denne proces skal fuldt ud respektere det palæstinensiske folks umistelige ret til selvbestemmelse og tage behørigt hensyn til relevante FN-resolutioner."

Til det nye år: Nemesis-princippet og sandhedens ustoppelige kraft

Ikke korrekturlæst

1. januar 2024

Kan de ti principper for en ny international strategi- og udviklingsarkitektur tilbyde en "New Deal" til verden? Kan de studeres, accepteres og gennemføres, nu hvor der stadig er tid til det? Mens vi går ind i det nye år, giver kompetente militærfolk som den tidligere italienske kommandør for KFOR (Kosovo Force), generalløjtnant Fabio Mini, en velovervejet, nøgtern vurdering af, at et taktisk atomvåben "sandsynligvis" vil blive brugt i konflikten i Sydvestasien, hvis de israelske tab i Gazastriben bliver for høje. Ukraine bomber Belgorod i Rusland med NATO-våben. Rusland svarer militært igen, og Det Hvide Hus under Biden erklærer, at det "under visse betingelser" offentligt vil gå i krig mod Rusland og dermed officielt bekræfte en ikke så hemmelig konflikt, som Washington og London har ført mod Rusland i ti år, siden februar 2014. Vil det være det "skridt for langt", som verden har forsøgt at undgå siden oktober 1962? Kan nogen i Washington eller London huske den pris, som folk og nationer har betalt for kriminell, katastrofal arrogance, såsom feltmarskal Bernard Law Montgomerys katastrofe, "Operation Market Garden" i 1944? Denne gang er det måske ikke muligt at komme sig. Hvad skal der gøres?

Desuden er der velbegrundede spekulationer, som følge af en artikel i Financial Times, om, at City of London og Wall Street, på trods af modstand fra selv Den Internationale Valutafond, centralbankerne og de juridiske afdelinger i Europa-Kommissionen og den britiske regering samt mange økonomer, vil konfiskere – dvs. stjæle – de 300 milliarder dollars i russiske aktiver, som har været indefrosset siden 2022, muligvis i februar eller før. Anglosfæren med sin ubetalelige gæld på 2 kvadrillioner dollars ser evig krig som den eneste vej til at fortsætte med at fodre den umættelige kræft, som er selve deres eksistens, og forarme deres egne befolkninger i processen – som i kong Charles' "krigsførelse for klimaforandringer".

Disse to politikker er ikke kun begge vanvittige – de er ét. Rationelle mennesker finder dem uforståelige. Men som Lyndon LaRouche fik at vide i 1970'erne af en israelsk samtalepartner: "Mr. LaRouche, du må aldrig undervurdere galskabens faktor i politik."

I et interview den 5. december interviewede Paul Salvatori, en journalist fra Toronto, som også er seniorproducer for TRT (Turkish Radio and Television), musikeren Roger Waters, som er velkendt i Israel, fordi han i 2006 arrangerede det, der dengang var den største koncert i Israels historie. Salvatori spurgte følgende: "Men jeg spekulerer på, hvordan de begivenheder, der har fundet sted siden den 7. oktober, specifikt har påvirket dig?"

Waters svarede: "Som alle andre med et hjerte, bruger jeg mit liv på at balancere på randen af tårer... For man kan umuligt sætte sig ind i den situation, i deres situation. De mødre og fædre, de børn, de 2,3 millioner – lidt færre nu – mennesker, der bor i Gaza og bliver bombarderet af F-16-fly dag og nat, uge efter uge efter uge. Man kan ikke engang begynde at forestille sig, hvordan det må være, og at det bliver tiljuble af verdens mest magtfulde imperium, er modbydeligt ud over alle grænser. Og for ikke at nævne B'nai Brith i dit

land [Canada] og Trudeau – han hepper ligeledes på det hele. Hvad er der galt med disse mennesker? Hvordan kan de overhovedet gøre det? Hvordan kan de stadig forsøge at fremstille israelerne som ofre?

“Jeg er ked af, at min stemme begyndte at stige, for det er så sindssygt, hvad de gør, og hvad israelerne gør. Det er hinsides enhver fantasi. Det overgår vores evne til at forestille os sådan en ondskab.”

Det er langt, langt værre. For det er også os, ikke kun palæstinenserne, der er målet. For hvis vi tillader dette, hvis vi fejler, så vil de 100 millioner sjæle, kombattanter og ikke-kombattanter, som døde i Anden Verdenskrig, inklusive de mere end 6 millioner jødiske ofre for et Holocaust, som dræbte millioner af andre, være blevet myrdet endnu en gang. Undervurder aldrig galskabens faktor i politik? Ja, absolut. Men hvad skal man gøre ved det? Hvordan kæmper man imod?

Det er præcis 50 år siden, 31. december 1973-1. januar 1974, at Lyndon LaRouche og hans medarbejdere lancerede “Operation Nürnberg”, en kampagne mod de nazistiske hjernevaskere, der dengang florerede i USA, og som med LaRouches ord forsøgte at “indføre en totalitær regering i stil med ‘1984’ i USA og Storbritannien.” I 1970’erne havde der været en opblomstring af en række virkelig bizarre terroroperationer, operationer, der blev styret gennem farmakologiske og andre hjernevaskemetoder (såsom den nu glemte “Symbionese Liberation Army”, der kidnappede arvingen Patty Hearst) og blev skabt af agenter fra den amerikanske hærs efterretningstjeneste gennem “prison outreach program” fra University of California i Berkeleys Black Studies-gruppe i Vacaville Prison under “Phoenix”-veteranen Colston Westbrook.

LaRouche og hans medarbejdere påviste gennem efterretningsundersøgelser designet af LaRouche personligt, at terrorismen, både i USA og Europa, kom fra kapaciteter, der var centreret i det britiske Tavistock Institute for Human

Relations, og som blev udviklet i Algeriet-krigens "antiterror"-programmer i 1954-1962, i Kenya af brigadegeneral Frank Kitson, og i Vietnam "Operation Phoenix"-mord/terror-programmet. Visse af disse kapaciteter var endda blevet indsat i retning af LaRouche og hans medarbejdere, til dels på grund af LaRouches afsløring af netop disse operationer, der var i gang i USA i foråret og sommeren 1973. Det var nødvendigt at sætte navn på forbrydelsen og de kriminelle, der begik den, og det var, hvad LaRouche havde modet til at gøre.

Bogen LaRouche: Will This Man Become President? fra 1983 rapporterer: "Der var et optimalt snigmord på LaRouche på plads, men hovedkarakteren af denne udførlige, transatlantiske operation var, lærte vi i rette tid, 'Kaos og forvirring', et forsøg på at ødelægge en hel organisation med næsten ét slag gennem psykologiske krigsførelsesmetoder. Midt i alt dette trådte New York Times, som offentliggjorde den første af sine store smædeartikler mod LaRouche på første side i januar 1974. Hvad angår attentatpotentialitet, tog New York Police Intelligence sagen alvorligt, især efter at det blev bekræftet, at terroristgruppen befandt sig i New York City. Relevante agenturer bekræftede over for pressen i New York, at der var en trussel om et potentielt attentat mod LaRouche. FBI's New York-kontor, som havde direkte kendskab til sammensværgelserne omkring kommunistpartiets ledelse, nægtede at bekymre sig." Ikke alene blev LaRouche ikke myrdet, ej heller nogen anden i hans organisation. Den forening, han grundlagde, og de spin-off-organisationer og publikationer, der blev skabt af hans bevægelse, har haft en dominerende stemme og endda spillet en rolle i den politiske beslutningsproces i et halvt århundrede. Det blev opnået på trods af, at LaRouche-organisationen, ifølge den afdøde tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark, ulovligt og med ond vilje blev udsat for "en bredere vifte af bevidst og systematisk forseelse og magtmisbrug over en længere periode i et forsøg på at ødelægge en politisk bevægelse og leder, end nogen anden føderal retsforfølgelse i min tid eller

så vidt jeg ved.”

Forskellen mellem dengang og nu er, at alle i USA og i den transatlantiske verden nu får “LaRouche-behandlingen”, selv tidligere præsidenter og deres nærmeste familiemedlemmer. Selvstyre er ved at blive afskaffet for øjnene af jer. Vi bliver alle angrebet direkte og personligt af hjernevaskere, som former og fordrejer det indre af folks sind gennem de allestedsnærværende skærme, som de nu er afhængige af. Hvorfor er det tilsyneladende så effektivt? Det virker, fordi den mest snigende effektive form for slaveri er frivilligt slaveri. Den britiske hjernevasker Aldous Huxley fortalte de studerende på Berkeley om planen – en plan, som han og hans bror, Julian, i høj grad havde udtænkt for over 60 år siden:

“I løbet af den næste generation eller deromkring vil der være en farmakologisk metode til at få folk til at elske deres slaveri og skabe diktatur uden tårer, så at sige, skabe en slags smertefri koncentrationslejr for hele samfund, så folk faktisk får taget deres friheder fra dem, men snarere vil nyde det, fordi de vil blive distraheret fra ethvert ønske om at gøre oprør af propaganda eller hjernevask, eller hjernevask forstærket af farmakologiske metoder. Og det ser ud til at være den endelige revolution.”

Mindre citeret fra den samme tale, men af særlig betydning for dette strategiske øjeblik, er en tidligere Huxley-passage: “I dag står vi, tror jeg, over for det, der kan kaldes den ultimative revolution, den endelige revolution, hvor mennesket kan påvirke sine medmenneskers krop og sind direkte. Det er unødvendigt at sige, at en eller anden form for direkte handling på menneskers bevidsthedskroppe har været i gang siden tidernes morgen. Men det har generelt været af voldelig karakter. Terrorismens teknikker har været kendt i umindelige tider, og folk har anvendt dem med mere eller mindre opfindsomhed – nogle gange med den yderste grusomhed, andre gange med en vis portion dygtighed, erhvervet ved en proces med forsøg og fejl, hvor man finder ud af, hvad der er de mest

effektive måder at bruge tortur, fængsling, begrænsninger af forskellige slags på.”

Der er mange metoder til hjernevask gennem terrorisme. Tænk på de sidste 22 år, især fra 11. september 2001, og hvad der er blevet gjort i “krigen mod terrorismes” navn siden da. Er der overhovedet noget tilbage af den amerikanske civiløkonomi, eller er den overvejende bundet til krig?

Overvej ligheden mellem “9/11” og den 7. oktober 2023. Stil derefter spørgsmålet: Ved vi virkelig, hvordan disse begivenheder fandt sted? Har vi modet til at stille spørgsmål længere? Det er blevet bemærket af LaRouches gadearrangører og dem, der er involveret i International Peace Coalition eller andre foretagender, at den amerikanske befolkning er blevet terroriseret. Uanset om det er “oprøret” den 6. januar, som blev styret af flere anglo-amerikanske efterretningstjenester; den ophobede chok-effekt af flere endeløse taber-taber-krige; eller de mange forbundne, personligt styrede “asociale mediers” påvirkning af folks adfærd, som gør dem bange for at miste deres job, hvis de siger, hvad de mener, eller gør, hvad de ved, er rigtigt, så svarer det i sidste ende til et system af terroriseret, men medskyldigt, frivilligt slaveri.

“Den grundlæggende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket er fundamentalt godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets og det fysiske univers’ lovmæssighed er i overensstemmelse og samhørighed, og at alt ondt er et resultat af manglende udvikling og derfor kan overvindes.” Dette, det tiende princip i Helga Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”, er vores Nemesis-princip, som skal bruges til at hjemsege de ligegyldiges, såvel som de skyldiges, vågne og sovende timer. En “Operation Nürnberg”, der udføres korrekt i dag, skal gå ud over at nævne navnet på “ufattelig ondskab” og kræve den umistelige ret til, at hvert

enkelt medlem af menneskeheden er kreativ og produktiv. Denne "særlige operation" kan løfte illusionens og det frivillige slaveris lænker fra folks hjerter og sind. Det er et nytårsforsæt, som alle inderligt burde ønske sig.

Foto: Ales Krivec / Unsplash